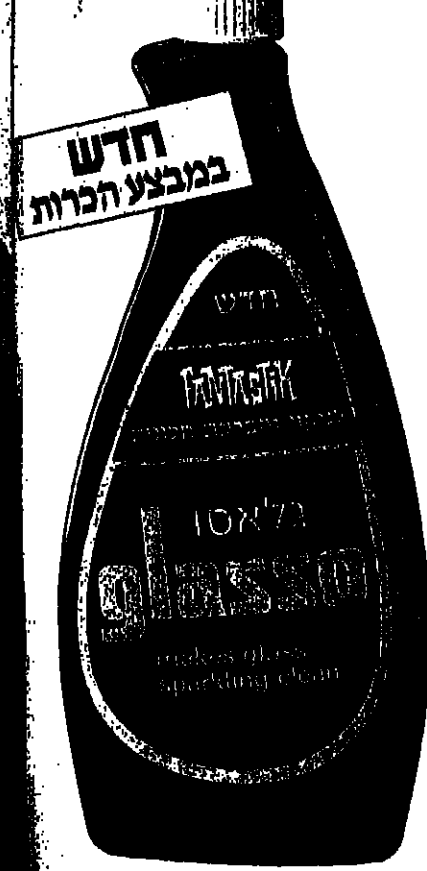

מקדח מילר

השער:
עוד על שוטות

מערב

glasso

מנקה שמשות מקצועי

את היתרון שבגלאסו לא רואים. מפני שגלאסו מנקה זכוכית כל-כך טוב עד שלא רואים אותה. אקדח הריסוס המיוחד שבפיות המיכל עוזר לך לרסס את המשטח באופן אחיד ולהגיע גם לפינות הקשות. כל שנותר זה רק לעבור עם מטלית ולהתפעל. גלאסו יעיל במיוחד לשמשות, משטחי זכוכית, נירוסטה וחרסינה. ממיס את הליכלוך והאבק ומותיר משטח כל-כך נקי... עד שלא רואים אותו.

עוד מוצר של **אסתא** - ענק הניקיון העולמי.

מוצר ומשווק ע"י קדם כימיקלים בע"מ.

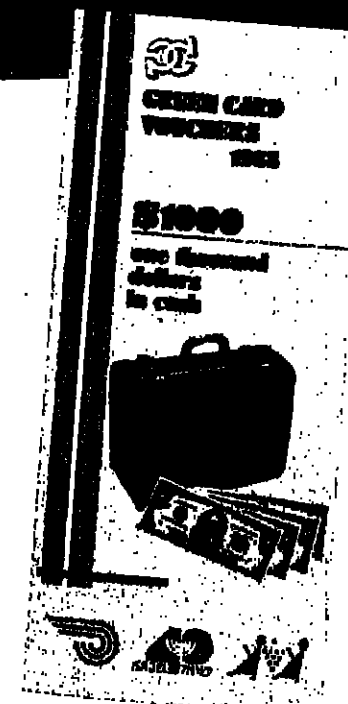
הצעה קוסמת

מבצע תו הזהב

הצורה רשאית בכל עת להפסיק או לשנות את תנאי החכירה

קח 3200 ש"ח ביד
החזר 3195 ש"ח בלבד
ב-9 תשלומים שווים

המטב שבח
"תו הזהב" הינו שובר קניה, עליו טבוע סכום נקוב בדולרים (\$U.S) זהו "מטבע קשה" המקנה אפשרויות רכישת כל הארץ, ואחר יוכל להגות איתו מקניה אישית, או להעניקו לידידיך או לבני משפחתך.
שובי תו הזהב חונפקו - למען האזרח - על הגורמים שהתאחדו לקדם במיוחד בשנה זו את המסחר והתיירות בישראל.
עובדה זו, מבטיחה לך הנאה שלמה ממגוון אפשרויות השימוש בשוברי "תו הזהב" ובמקור ממבצע אמין ורציני.

התקשר והתעשר
את הסכום, אתה מקבל מידית - 3,200 ש"ח ביד.
החזרו: - 3,195 ש"ח בלבד, ב-9 תשלומים חודשיים שווים.
* ללא ריבית.
* ללא הצמדה.
* ללא ערבים.
אם החוש המסחרי שלך מתחיל לפעול - התקשר מיד.
בא לקבל את המגיע לך - החגיגות החלו.

כסף זהב
מדינת ישראל חוגגת 40 שנה לעצמאותה.
אכן - חג גדול, ואתה האזרח מוזמן להשתתף בחגיגה.
קח עכשיו, ממש ברגע זה, את מה שמגיע "לכל אזרח לרגל המאורע: 1,600 ש"ח (1,000 \$) במזומן ובנוסף 1,600 ש"ח בתווי קניה, בשוברי "תו הזהב".
בשוברי 3,200 ש"ח עוד חיום.

* התצעה ללקוחות אשר ישמרו בקריטריונים שנקבעו על ידי החברה. התצעה לשכירים בשל חנוכה חודשית של 1,200 ש"ח לחוד.

לפרטים: גרין קארד 1988 בע"מ טל. 337125, 333650, 332176, 03-337129.

נצל את זכויות האזרח שלך - תו הזהב

חרגיל לבדיקת חניכיים

1. האם יש לך דימומים בחניכיים בזמן צחצוח השיניים? ☐ כן ☐ לא
2. האם החניכיים שינו צבעם לזרוד כהה בזמן האחרון? ☐ כן ☐ לא
3. האם יש לך רגישות לכאב בחניכיים בזמן צחצוח השיניים? ☐ כן ☐ לא
4. האם יש לך ריח רע מהפה? ☐ כן ☐ לא
5. האם יש לך נפיחות בחניכיים בזמן האחרון? ☐ כן ☐ לא
6. האם יש לך שיניים מתנדנדות? ☐ כן ☐ לא

אם ענית בחיוב על אחת השאלות
אתה צריך ארונל - ומיד.
וכדאי שתבדק אצל רופא השיניים שלך.

מנחת שיניים מיוחדת לטיפול בחניכיים
ארונל מכילה ויטמין A והמחזק את החניכיים בפני דלקות
חודש לצמיחת וזרוד הקשר להשתמש במכשיר השיניים ארונל
סגור הפנים הפנים לטיפול חודשית בשניים ובחניכיים

חן סיכוי לחניכיים - ארונל

מנחת שיניים בינלאומית, מיוצרת בישראל על ידי טבע תעשיות פרמצביות בע"מ בהשגת מרשם GABA שווייץ.

מכשיר לטיפול

"זמ" - קופל חרקים מקצועי.

מעורפים. יהודים בנוסחאות הכימיות
המאפיינות אותם - המתקדמות
האפקטיביות ביותר הידועות כיום
תחום ההדברה הביתית.

מחשבים והשמדתם נעשית קשה יותר.
שיעורם בתרסיסי זט החדשניים מביא
וצאות הטובות והיעילות ביותר.

הז"ח – תרס"ט
הדברה מתווכחים
להשמדת חרקים,
שפותחו והותאמו
לשימוש ביתי.

אני מאחל לנכדו של לפיד שבעוד 40 שנה יזכה להיות ישראלי. צורק לפיד בטענה שקשה לסווג תכונות "ישראליות" במדינת מהגרים שהיא בסך הכל בת 40. אך הישראליות היא תחושה סובייקטיבית (כמו ה"אנגליות") אשר לאדם כמוני, יליד הארץ, איך צורך להגדירה באופן מרעי ואילו דורו של

קראתי בעניין רב ב"סגנון" 201 את דבריו של יגאל וילפנד "יואב ומונה". יגאל וילפנד קובע, ובצדק, שדווקא מונה וילברסטיין המנוחה שמעבר לעצב היא שחרור החושים, ואשליה, ההתמכרות לדוס, לרגע החולף ולעוהר המדומה - לרסק היא "סמל" שלא יואב ו"ל איש קיבוץ דליה, איש ייחיד "שקו", לוחם עז, תעשיין מצליח,

מחפיקה וסרטי דרמה

תמי ריוזנבלט בסר סבא

יש חבר – אין מדור

מוֹתָם תִּלְמִי:
סִתְּלִבֵּט בְּאֻסְטִרִיָּה

גרב של שושנים במשי מבריק עם שושנים תלת-מימדיות. מה שהפך לחיות סימן ההיכר של המעצבת התל-אביבית תמרה יובל. כתבה במדור האופנה, עמ' 26-27.

בן יהודה 252, תל אביב (פינת ירמיהו)

יחזקאל לב: מהתאריך הנ"ל, כל יום שני בשבוע

مكة من الأصل

קריים צבאים

אנף אחוד ברק עם חיל' לסקוב וקן החיילים. צילם: עופר קרי

איוור (מחבר הספר האוטוביוגרפי "אוד מוצל מאש" שעל פיו נכתב המחזה "היציל") הוציא משה'לה בנדשטיין, נבנה בבית הכנסת הזה.

איוור, שהגיע מארה"ב, העלה זכרונות בפולנית, יידיש ואנגלית. "הייתי בערך בן 10 כששרתי במקהלת בית הכנסת. היינו 65 ילדים במקהלת הזאת. אני חושב שאני הילד היחיד מביניהם שגשאר בחיים".

גם בנדשטיין היה בילדותו גער מקהלה בבית הכנסת הזה. "אני כל כך נרגש שאני יכול לדבר", הוא אמר והדמעות חנקו אותו. "עמדתי שם בחורשה, בחורבות של טלמזקין 13. עמדתי ושתקתי, כמו היום", הוא עוד הספיק להגיד לפני שנמלט משם, בוכה. ■

פאני הקימה את

בית הכנסת

את בית הכנסת הגדול ברחוב טלמזקין שבחורשה, שרפו הנאצים ב-1943. בשבוע שעבר, 45 שנה אחרי, חנכו את הדגם של בית התפוצות. תזכירנית וירומת הפרויקט, פאני לוי-שולומיאן, הגשימה חלום ישן: להנחיל את בית הכנסת של חורב ולדותה.

הצייד משה בנדשטיין ורועה במקס הצנח דום בית הכנסת החדש בחורשה. מנעיק פאני לוי-שולומיאן. צילם: עופר קרי

חייל בן 85

את כבר מסודות רבת שנים של עזירות רבדת, לערוך אחרי יום העצמאות קבלת פנים ל"מטכ"ל ולקציני המטה הכללי של צה"ל. כך גם בשבוע שעבר, כשראש העיר, אורי עמית, הזמין אורחים לקבלת פנים חגיגת לכבודו של רבאלוף דן שומרון, בחסותו של שר הבטחון, יצחק רבין.

ב"בית הצנחן" שברמת גן, עמדו אותו ערב ראש העיר עמית, ממלא מקומו דוד מלמדוביץ וסגניו חמו שחן ורן, וזו, שלחצו את ידי ארבעת אלפים המזמנים.

אורחי הכבוד, רבין ושומרון, לא היו ביניהם. כשתוכנן האירוע אף אחד לא לקח בחשבון את המבצע בלבנון. אבל סגן הרמטכ"ל, אלוף אחוד בוק ואלוף מיקוד דרום, איציק מורדי הגיעו. והיה שם גם זקן החיילים בעולם, תאל'ל דוד לסקוב, בן 85, עדיין במדים. מגדה. ■

מנעיק בוק וד"ר מרדכי אריאן (מימין) וד"ר אורי מיקוד

"צוציק" וחברים -

אחרי 30 שנה

מישהו העלה את הרעיון לערוך כנס בגורם. ד"ר אמירה מני, מהמחלקה ההמטולוגית במרכז הרפואי שיבא בתל-השומר (אשרו של מר"ם משה מני), התגייסה למשימה. בשבוע שעבר, בכפר הכבדים, הם שרב נפגשו: בגרי מחזור 1956 של בית הספר לרפואה שליד האוניברסיטה העברית בירושלים.

היו שם כארבעים רופאים ורופאות, מתוך 67 הבוגרים, ששלושה מהם נפטרו בינתיים. כמה מהם, שכבר שנים אינם מתגוררים בארץ, באו במיוחד מחד"ל. מארה"ב, אנגליה, ברזיל. ישבו והעלו זכרונות בני יומם מ-30 שנה. הסתכלו בתמונות הישנות שהוקדמו על המסך. העלו אנקדוטות ושכחות מחיים סטודנטים רחוקים, שהתנהלו בין שתי מלחמות - השחרור ומבצע קדש. התמכרו בהזיגשות לנוסטלגיה.

מר"ם דן מיכאל, חם סימון, היה בין צעירי המחזור בו למדו צבים עם עולים חדשים, ניצולי השואה. "הצוציק", הם קראו לו. מזכור איך ביום בו קיבל את הדיפלומה, קיבלה גם אמא שלו (שהיא גם האמא של רבקה מיכאלי) את הדיפלומה שלה במשפטים. אדית ומרטה, הסכימו שם כולם, היו ה"שאמור" של המחזור.

"הייתי עולה חדשה מרומניה והבטחון העצמי שלי היה בשפ"ל. לא הרגשתי אי יתח או תכמה", סיפרה ד"ר אדית מיטער, מסיכיאטרית לילדים בגליל. "היו צרכים לחגיד

יוצאי דרום אפריקה למען ילדים חריגים

א יי שפירא ז"ל עלה לארץ מדרום-אפריקה בשנת 1977. ב-1980 נפטר מחתקף לב במטוס, כשהיה בארץ. ב. שפירא, איש עסקים שהקדיש את חייו לנושא הפיגור השכלי והקים ביהמ"ס מוסד לילדים מפגרים, רצה להקים מוסד כזה גם בארץ, אך לא הספיק. לאחר מותו, הקימה המשפחה מוסד לזכרו. השגרירות הדרום-אפריקנית בישראל מאז גאת במוסד, שהוקם שנה לאחר מות שפירא ומנהל בדי בתו, נעמי סטוציני. בשבוע שעבר נערך במלון דן-אכדיה, אירוע התרומה בחסותו של השגריר, אנטון לונסד, ובשתתפותם של כמה עשרות יוצאי דרום-אפריקה. למען 240 הילדים החריגים המטופלים במוסד, נאספו אותו ערב כ-7000 ש"ח.

אחרי קבלת הפנים הוקדמו הסרט הדרום-אפריקאי Jock of the Bushveld, על-ימי סיפור של סר פרסי מיצ'סדיק, שהצגה את הרפתקאותיהם המסעירות של חבל ג'וק ובעליו, בערבות השיחים של דרום-אפריקה. ■

צליליים - הגזירה על הגזירה

שנים רבות בכל המידות והגילים, סובלות מתופעות של עור נושי וגלי ומוקצים עודפים בגוף. שאינם נובעים מבעיות שומן חתומה נגרמת ע"י חומר דמוי גילטון הנקרא צליליים. חרקה השומנית העוסקת את השרירים ומעניקה להם קימורים וזכות, מפסיקה בשלב מסוים לקבל חמצן מהגוף, מוצפת במים ומסולת, מתעבה ויוצרת את הצליליים.

שיטה מהפכנית וצליליים

רק שיטה אחת, שפותחה ע"י דניס ריצ'ארדס בארה"ב, מתגודדת מחלטה בבעיית הצליליים. השיטה הייחודית הזו מיושמת מוצלחה במאות מכונים בארה"ב וברחבי העולם, ועכשיו גם ישראל: במכונים לעיצוב הגזירה "קלילת יופי".

טיפול טבעי מהנה ויעיל

איוור הגוף, שבהם ריכוזי הצליליים, נעטפים בתחבושות אסטיות רפואיות, התפוגות בצמחי מרפא, שמנים ויטמינים ונים ומינרלים. התמיסה ממריצה את פעולת הורקמות ואלה זורמות להמסה ולניקוז טבעי של הצליליים דרך מערכת הניקוז של הגוף.

תוצאות מיידידות

היקף הגוף קטן במספר ס"מ בכל טיפול שאורכו כשעה. משקל הגוף אינו פוחת ואין צורך בדיאטה להשגת תוצאות. מידת היקף הגוף נשארת ואינה חוזרת לממדיה מתחילת הטיפול גם לאחר תקופה ארוכה.

בזמן שאת מתווחות בחדר מנוחה מרגיע עם מוזיקת רקע, קפה ותותנים, את יכולה לקבל גם טיפול מניקור ופדיקור. התמיסה ממשיכה את פעולתה עוד כ-12 שעות אחרי. הטיפול מתאים לנערות ולנשים בכל הגילים, לנשים אחרי לידה ולמולות מכאבי פרקים.

טיפול משלים

עם הפיתוחים הבלעדיים של דניס ריצ'ארדס אפשר להמשיך את הטיפול גם בבית. משרות עיסוי (קדם גזירה), תחליב קולטן, מלחי ושמני אמבטריה מיוחדים, כולם על טהרת הטבע, מטפחים קד הרגשה נעימה ועור רך וצעיר.

טיפולים נוספים

הדחה וטיפול דיאטטי, מסגרת תומכת לירידה במשקל. טיפול בתחניית פסיכולוג, תוכנית אישית בפקודת רופא, יקור ואוריקולותרפיה.

גם את יכולה

תקשרי עד היום ליקלילת יופי. רשת המכונים לעיצוב הגזירה. את מומנת לסות ולחנות. התוצאות לא יאחרו לבוא והצלחת מובטחת.

קלילת יופי

מכונים לעיצוב הגזירה בהנהלת תמר וולוצקי

לש...לופי

טל: 052-443674, 911448

רשת חשבים: רח' חפץ 2 טל. 052-443674, 911448

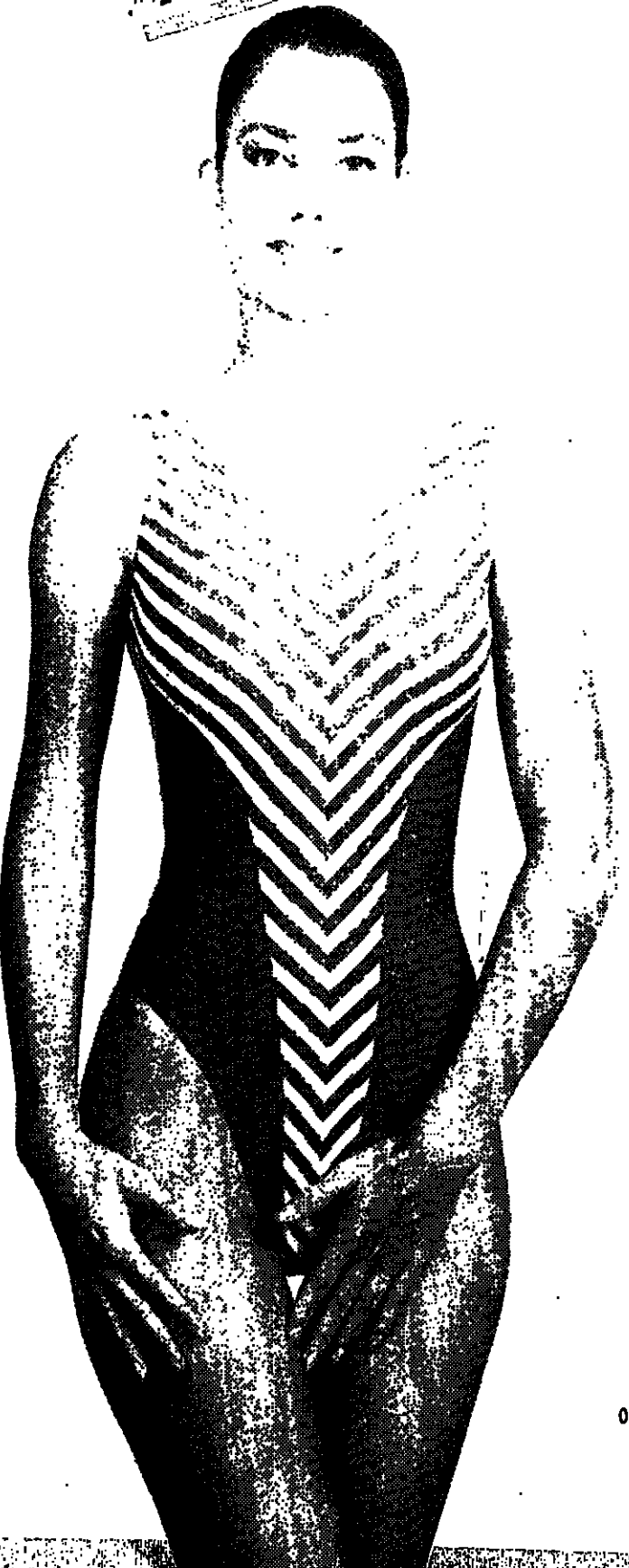
ת"א: קליניקת ד"ר שוהם, שלומציון המלכה 25, טל. 052-441653, 5460477

ק. שמונה: טל. 06-951914, 937342

מ"ים: רח' כצלנסקי 9, טל. 03-598251, 860464

תל-א: רח' שמואל הנציב 5, טל. 053-338535, 620662

עיצוב הגזירה והסרת עודפים בשיטה אמריקנית בלעדית - במכוני "קלילת יופי"

ליל העצמאות

הגזירה מלאה

לזאניה ויהודי
בחצר הדוכס

לירות האדריכלות, כולם היו עיריית מנטובה, ולאדימיר בורצוביץ הגיע במיוחד מאיטליה לחזות, אחרי 400 שנה בפעם הראשונה בישראל, במחזה "אבד" של יהודה סומה, ממנטובה, "יהודי בחצר הדוכס", בבימויו של גילברטו סומאנו, המנהל האמנותי של התיאטרון העירוני.

באותו ערב נתקבל בחתלהבת גם "מר מאני" במה 2, בבימויו של דודון תבורי. בהצגות החגיגיות ובקונצרטים המפואר שערך המרכז לתרבות איטליה בחיפה, בו התגבש כלם על הזאניה האיטלקית, נכחו שגריר איטליה בישראל, ד"ר אלברטו לאונצ'יני, ראש עיריית חיפה, אריה גוראל, חברי הכנסת שבת וייס ויצחק ארצי ורעיוותיהם, הבמאי ליאונרד שאן, שהדליף לטובסקי, ראש אגף התיאטרון במשרד החינוך ועוד קטלג, מנהל מסיטואל ישראל. החרגות מיוחדת עורר ד"ר פורטלואנה מוזל-אביב, שסיפר לראש עיריית מנטובה, שהמסורת המשפחתית שלו מקשרת אותו ליהודה סומה, ששמו היה אף הוא פורטלואנה, משערי הארץ. "כמה שהעולם קטן", אמר, "כמה שכולנו קרובים קרובים".

אריה יאס

רק את אורה הוא
לא צייר

אין חופר צייר נופים לצייר מורטרים של נשיא המדינה לצייר יצחק גלעד, ירושלמי כמח דורות, סיפור יפה. מרומם נאמן, אחד השותפים במשרד עורכי הדיון "הרצון, מוקס ונאמן" בו היה שותף הנשיא חיים הרצון, שאל

ציון יצחק גלעד עם שווא עבודתו "הנשיא קצח בישן"

אשתו, רחל דובוס. אבל גם ורסאנו עצמו חזר לאחבה ההיא ומשתתף במופע חגיגי מיוחד, שיועדר בבכעת חיבה, לציון "העליה הבולגרית". במופע גדול, הנקרא "העליה כולנו חייבים" לשיר" מלגס ורסאנו סבא מוטטאלי, שעברו אותה הצגה בבולגריה היא משהו שהתרחש רק אתמול. את נכדו, במופע בו משתתפים חברי קיבוצים ויצא בולגריה ומקהלות "בולגריות" כמו זו של שלמה (מוזי) דיכנו מני ברית בחיפה, מלגס עוזי נה, בן 14, מקיבוץ כרמיה שבדרום.

אריה יאס

ויקי המסכנה

סימן למלך, מאחלים לשחקנים לפני הצגת בוכה שישברו רגל. ויקי מורן, שחקנית התיאטרון חיפה, מגלמת בהצגה החדשה "יהודי בחצר הדוכס" את דילתה, המבכה באחת הסצנות את מר גדלה. רצה הגורל ובאחת

ואז התקשר בטלפון הפנימי וביקש מאחד שתבוא לראות. היא נכנסה בסערה, הביטה בציון ואמרה: בדיק אמה. ממש נהדר".

אילנה באום

בחזרה לשורשים
הבולגריים

למי כמושיש שנה שיוחק סמי ורסאנו, היום חבר קיבוץ עין-דור, בהצגה הזכורה לרבים מיצאיה בולגריה, "עליה ב". ההצגה אמורה היתה להפיק בצעירים רוח חלוצית ולהפכם "למשפחה". ואכן, ורסאנו לא חפץ לשחקן אלא לחבר קיבוץ. את כשרון המשחק הוריש לבנו, השחקן רן ורד, המופיע בימים אלה ב"דלתאים סמורח", יחד עם

הציר יוחאק שפרייכמן וחלפירחן שולה וימן

קדחת קורדיל
נעליים מידות 35-42
חוקים, חגורת
דיוגוף סטוד שער 5/7 ת"י
טל. 289477-03
מחמיא לגליין

ההצגות הראשונות נקעה ויקי מורן את רגל ועלתה לבמה מתייחסת קשות, ובדמעות אמת בכה על עצמה: "הו, דילתה המסכנה, כמה כאב ישורים עלך ללאת על כתפך... השחקנים האחרים בהצגה עמדו בצדדי המנה מלאי התפעלות ובסיימה את המונולוג, על סף התמוטטות, מאז לא במים. לא כל יום זוכה שחקן תיאטרון להיות אמין מלך..."

אריה יאס

התמונות נחטפו

"אילו הנקודות האדומות" יהודי בעל הגלדיה יורק לשולה וימן בערב מתיחת המסכה השלישית בגלריה שלו סמית'סון. יורק שבה להכין מלאי מהמדינות הידועות וסימן את שאר התמונות המבוקשות ממרחם מהגינה שהודבקו מלטים. תלמידתו של הצייר הוותיק יוחאק שפרייכמן, והעיתון של התעשיין ואיש הבטחון יצחק וימן, מכרה כבר ערב התעוררה 40 תמונות. נכחו לאח וימן ועוד כמה מאות ידידים.

בתיה אבישי

הציר יוחאק שפרייכמן וחלפירחן שולה וימן

"הצל" שניקיות"

"צל" שניקיות, כך כינתה פנינה בור, נשיאת בני-ברית בישראל את הנשים שבהתאם למסורת השנות של בני-ברית מעניקים להן "אותות הצטיינות על שחציון במעשיהן". הטכס שולה אמר להעריך בחלקו השני

של ערב מתיחת הכס הארצי ה-36 של בנות ברית בת"א - הועבר אל חלקן הראשון בשל שלוש סיבות: "רובן מיכאלי", אחת מן הצל" שניקיות, היתה בדרכה להופעה בהצגה "עד 120", בראש עיריית רמת-גן, אורי עמית, אורח הכבוד, נחפו לקדם את פני אורחיו שמעון פרס ויצחק רבין במאבק רמת-גן. אורחת הכבוד, קצינת ח"ן ראשית תא"ל חדוה אלמוג, מיהרה להגיע לביתה בחופה לפני ששני ילדיה הפעוטים יעלו על משכבם.

הטכס לזרה בנאומי תודה של שלוש מן הצל" שניקיות: שולמית כנולסון, על פעילותה באולפן עקביא בתנויה והקניית השפה העברית לעולם, הרצליה טוקאי, על פעילות ציונית במחתרת בעיראק וחבר אבידור עורכת "סמון", על עבודתה העיתונאית הספרותית והסברות בשגרירות ישראל בווינגטון. רבקה מיכאלי, שזכתה בתעודת הצטיינות מלוח המולדה עבור עבודתה התקשורתית והכימית, הסתמקה במספר מלים: "לאחר ששמעתי את יומקי הפרט שהענקתם לי - הגעתי למסקנה שהבחירה היתה נכונה..."

תלמה הדר

עם תחילת הערב הצילה תא"ל אלמוג את השירה בציבור שהלכה וגורעה - כאשר נטלה לידה מיקרופון ושרה סולו.

תלמה הדר

אבירי המונה

חמישה אבירים, לבושים על פי צו האומה של המאה ה-16, משתרכים בימים אלה בעקבות אידית כחן, מנהלת מחלקת התיירות היוצאת בחברת מליה. וכל זה, כפרתה לעונת התיירות. החמישה, חברי לחקת "טונה"

המורה באה לבכור "יורו אלמוג" בציאמן בית לטן כי לבדך אח שני חלמיה: פני לובין עם מיכל בדרום ושמואל ויצחק

המורה באה לבכור "יורו אלמוג" בציאמן בית לטן כי לבדך אח שני חלמיה: פני לובין עם מיכל בדרום ושמואל ויצחק

זכו בדבר, ***

חמישה חן, נהר הכחן ונחשו

למנה: נשיא בייברית ישראל, פנינה בור, שניקה את הצטיינות לחבר אבי-רד. רבקה מיכאלי מקבלת צל"ש מסאי-רה איני, "אחות בכבוד ברת".

למנה דבורי

ספר צמרת - ילד נדון
שולח חן, צבי לדיסקי, אנט מלאשיווין, חיים משה, אלי

המורה באה לבכור "יורו אלמוג" בציאמן בית לטן כי לבדך אח שני חלמיה: פני לובין עם מיכל בדרום ושמואל ויצחק

המורה באה לבכור "יורו אלמוג" בציאמן בית לטן כי לבדך אח שני חלמיה: פני לובין עם מיכל בדרום ושמואל ויצחק

זכו בדבר, ***

לזון, עיריית ענבי, ציפי מור, דורון מור, ורדינה ויזהר כחן, שימי תבורי, כרמית גיא ועוד הרבה מפורסמים התקבצו לפני כשבוע במעגלון של רפי שאולי, כדי לחגוג יומולדת 28 לספר הצמרת מואיש חן. היה שם מאוד וזהר ומאד שמח - רקדו ושרו ואכלו והביאו מתנות. אמילו חבנית אמנותית היתה, כולל וקדנית בטן - עין - עם נחש צמוד.

איוק שובל

מואיש חן, נהר הכחן ונחשו

קמים

*** ח"כ נאום ארד נבחרה יו"ר "משען", במקומו של פרופ' שמעון שיער, שסיים את תקופת כהונתו. ח"כ ארד ממלאת שורה של תפקידים ציבוריים ביניהם - חברה בוועדת הכספים, עמדה ויוזמה, עליה וקליטה בנסות, ויו"ר השדולה למען הנגמלים במגות. היא ילידת חדרה שעירתה בנח"ל, בעלת תואר ראשון בחוג לעבודה סוציאלית באוניברסיטת ירושלים, ותואר שני במנהל חברתי ושירותים סוציאליים, בבית ספר לכלכלה ומדעי המדינה באוניברסיטת לונדון. ***

כיצד מנחים תצוגת אופנה בעולם הדממה זאת חשה על בשרה אסתר ברק, רכות לידים ונעור בבית הלן קלר (בית אגדת החורשים אח"א בתל-אביב), כאשר יוצבה על המסלול ותרגמה את דברי המארגנת, שולה בדיגל למאות החורשים שגדשו את אולם "טוקסידו" הול-אביב. ***

לירעה דמי קליינשטיין וגדי גוב נגרמה באחרונה אכזבה, כאשר הם שלחו, כמ רבים אחרים, את תשובותיהם לגבי השפעת השינה (שלחם) במיטת "אופינג" על איכות חיהם. בהגלית, שנערכה בין המשיבים לשאלונים במרכז לתגדסת השינה המסונף לחנות "הולגיה אינטרנשיונל" - הם לא זכו בדבר, ***

זכו בדבר, ***

הזאן מן האל

זכו בדבר, ***

קריים 322

התצוגה, בה הוצגה אוּפּוּמָה אביב־קִיץ '88, דגמים של ג'וי מליץ, הוצגו משי בצוּר יד, ודליות טרוקו קלילות מעוצבות שובל. לטעם ביה, מנהל מולקת האופנה, המליאה בשילוב הדגמים עם תכשיטי "משכית" מעץ, פימ, כסף ואבנים טובות. זו העונה השלישית ש"משכית" מקיימת את תצוגת האופנה שלה בחנויותיה. התצוגה הבאה תתקיים ב"גן בית הקפה" ב"משכית ירושלים" שנפתח החדש. ■

נוסטלוגיה בחלון

את שנת הארבעים למדינת "משכית" תליאביב בחלון ראוּה נוסטלגיה, שחלקו האחד מנוצב בשמלת קפטן עטורת רקמה מבד ארוג "נח" ושפת תכשיטי "משכית" הישנים, חלקו השני כולו בצבעי תחליבן, ממיטב האופנה והאמנות העכשווית. בנוסף לחלון חגגה "משכית" בתצוגת אופנה ל-80 ידידות הבית, אשר התקיימה בחנות פרישמן תליאביב, וזו דיין מתח את תליאביב.

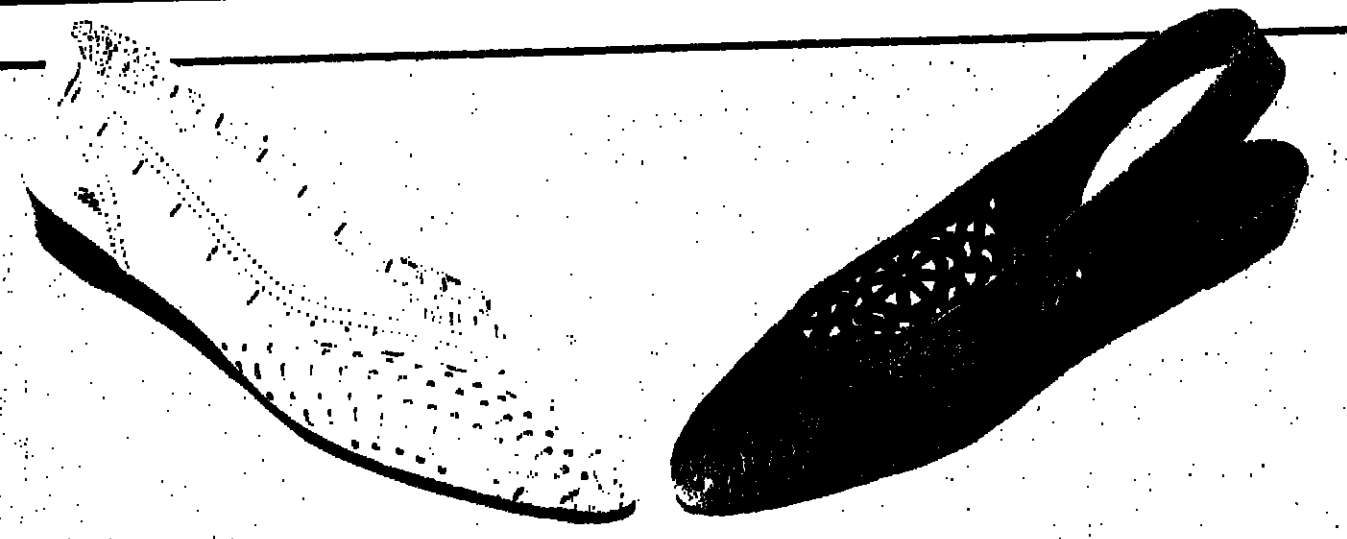
קטנים

יחסים בין בני אדם הם ההשראה למשרות אילנה אביאל, ילידת לודג, מליץ, שהגיעה אחרי השואה לקיבוץ חפציבה. היום היא גרה במעלות, ומפיעה לצד ד"ר עדה אחרוני, ילידת קהיר, מרצה בטכניון וי"ר אונדתי שוחרי הספרות בחיפה. השתיים הראשונות. * * *

לבי במדרד

יזמה של יהודית דחן, הנמצאת בספרד על תקן אשור־של מנהל תחנת אל על במדרד, משח דחן, הולידה מחווה לישראל עם הגיעה לשנת ה'40. יהודית יזמה בקהילה היהודית במדרד ערב התרמה לליב, "כש" בתמורה" נתבקשו אנשי הקרן בישראל לטלמן למלון "לוס פלאסטי" בחצות הליל ולספר לנוכחים במקום על פעילות הקרן. המיליון הספרדי מקס מאוזן הוא שמונח את הקוקטייל, 300 אורחי המסיבה, שהתקיימה בחסות שגריר ישראל בספרד, שלמה בן־עמי ורעייתו, היו נרגשים כשבחצות בדיוק טילמן אליהם שון אניקח מאנשי ליב. ובספרדית רחוקה, כשרמקול מוצמד לאפרכסת, הביא למאות החורמים את ברכת מנחם סביור, י"ר הקרן.

בלחה דבורי

מריה פיא שוב הגיעה

חיה שוב הגיעה, שם גדול בעיצוב האיטלקי: מריה פיא. הסנדלים האיטלקיים ביותר. כמו במילאנו כמו בפירנצה. אופנה קלילה ותוססת כמו שחאיטלקים יודעים והאיטלקיות אהבות. מבחר צבעים ודגמים בעור משובח. עיצוב ונימור מעולים. כשכולם רצים אחרי חול האיטלקי - את יכולה להנות מן הקצפת: מריה פיא מייבא ומשווק לישראל בלעדית ע"י אטרנה ברשת חנויות אטרנה ברחבי הארץ. ייבוא ושיווק בלעדי של אטרנה בישראל

רשת חנויות אטרנה

• תליאביב רח' יצחק שדה 38, רח' דיאגנף 138, אחד העם 30 • ירושלים רח' יפו 97 מרכז כלל, רח' בני יהודה 2, רח' מאה שערים 3 • חיפה רח' הרצל 38 • בני ברק רח' עקיבא 31 • תרצה רח' סוקולוב 57 • חדרה רח' הנשיא 59 • נתניה רח' סמילנסקי 10 • פתח־תקווה רח' מוהלביץ 1 • רמת יצחק רח' ירושלים 14 • טבריה רח' הגליל 1 • נתיבות רח' הגענון 34 • נצרת מרכז רסקו • עפולה רח' הרב לוי 1 • אשקלון רח' העבודה 13 • קריית מוצקין רח' משה גושן 74 • רחובות רח' הרצל 182

הקיע אין לך מה להסתיר

וויטו קרם טיפוח מעולה להרחקת שיער

וויטו - קרם מעולה להרחקת שיער שלעדינותו ויעילותו יצא מוניטין בארץ ובעולם כולו. בעזרת וויטו את יכולה להסיר את השיער המיותר גם במקומות הרגילים ביותר - בקלות במהירות ובלי שיכאב לך. אין חשש למציעות, כוחות, נדוי עור או ורידים. וויטו, מבושש, עניק לעורך מעט חלק כמשי ומיחוח מרענן. כדאי שיחיה לך וויטו בבית. כדאי שהוא יתחל לצייד כשאת נוסעת לגופש או טיול. במחיר כמה שקלים תרגיש מטופחת ומתשבת וחמיד מוכנה לתבוסת הקיע.

וויטו. כי זה לא צריך לכאוב.

תן לטבע לעשות את שלו

איתך סובל מעצירות, נפירות, יש לך בעיות עיכול או סתם מרגיש כבד - נסה בקוניס. בקוניס מכול צמחים רפואיים טבעיים, מקל על בעיות המעינים, מעדינת ובטבעיות, אינו גורם לעומסנות לואי ולמאבי כבד ואינו מחסר, עומד

Bekunis

משלשל עדין-עלים, נמוס, טבילות

מקדא מאל

הגאוגרף

כתבה וצילמה:
יהודית זילברשטיין

סוזי מסיאס. לאחר ימים של כאב וסבל

צא מחנות בעיר. המסר לקהילה היהודית היה ברור. תוך זמן קצר ארזו כל יהודי העיר מעט ממטלטליו וממלטו. חלקם השתקעו בצרפת, חלקם עלו לארץ. "לצרפת הגענו בחוסר כל. גרנו במארים, אלא, סבא וששה ילדים. כולם בחרו אחד צר מידות. היה קשה מאוד", מספרת סוזי על אותם ימים רחוקים. חצי שנה לאחר מכן נפתחה הדלת להצלחה. אנריקו הזמן להי פיע בתוכנית טלוויזיה פופולרית. שירו "עובדי את ארצי", נעשה בידלילה ללהיט. אנריקו, שהפך לומר ומלחין מוכר וידוע, נשא לאשה את אהבתו. גם שיריו הבאים הפכו ללהיטים מסחררים. עם ההצלחה באו הבן והרווחה הכלכלית וסוזי, שחשה בריאה וחוסנה, ילידה שני ילדים. החיים נראו יפים. ביקורים והופעות ברחבי העולם, בתי מלון מהדרים, בית בפאריס, וילה בסן סרופול, ולמען הנשמה - פעמיים בשנה ביקורים בישראל.

ואז באה מלחמת יום הכפורים. סמלי אולי, אך אז גם החלה מלחמתה הפרטית של סוזי מסיאס. מלחמתה במחלת הלב ששבה ותקפה אותה. סוזי נותחה פעם שניה. תהליך ההחלמה התארך. קצב החיים השתנה. לא עוד נסיעות ברחבי העולם. את המיקרד על הבית נטלו האם והחמות, כשלצידם מסייע ווג עובדים. שלוש שנים לאחר מכן חלה ורעה במצב. סוזי הובילה לבית החולים ונותרה פעם שלישית. אנריקו, שהיה באותה שעה במסע הופעות בקנדה, הוזעק למיטתה. אומרת סוזי: "אני אשה לוחמת. הילדים לקו בהלם, אני נשבת, רה, חששה שהיא מאבדת שוב אדם קרוב, את בתה הבכורה. אנריקו, שהיה לידי בכל שעות הקשות, היה

שלושה ניתוחי לב

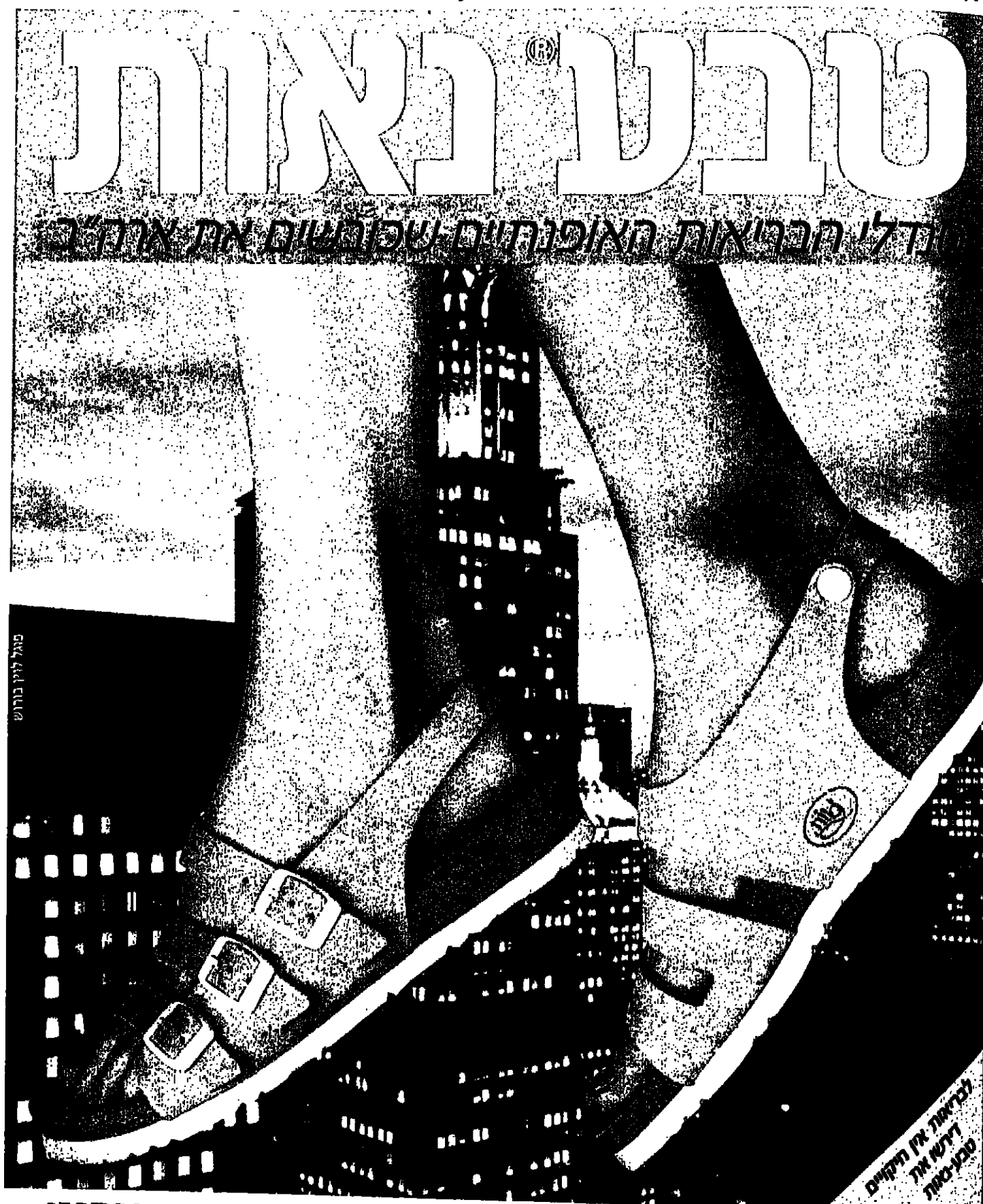
חייה של סוזי מסיאס לצד בעלה, הזמר אנריקו מסיאס, עשויים לעורר קנאה. אלא שרווחה והצלחה אינם הכל בחיים. מלחמתה של סוזי במחלתה מעוררת הערצה.

עם הבעל. אנריקו מסיאס. "חמיד הוא כה מסור ותומך"

מיספר ויחיה של סוזי ואנריקו מסיאס יש כל יסודות ודרימה, עם סממני פרט מוחזק ומעוות. אחבת נעורים שבשלח והפכה חולי וכאב, הצלחה ופספס. בחזית ניצב תמיד הבעל. גברי שרמנטי, זמר ומלחין שובה לאחורה, הבריו, פרסום והצלחה כלל עולמיים. בריקת, מזח 26 שנים, ויתור תמיד מווי. מאחורי חזותה הנאה מסתתרת תעצב. אב שנרצח בירי פורעים ערבים. מעבר חד מנעשר ורווחה כלכלית לחיי דחק ועוני. ימים של כאב וסבל ושלוש ניתוחי לב פתוח. נקודת האור חזרת תמיד אנריקו, הבעל המסור והתומך ושני הילדים, נציפה והאריקלור. הם הכירו כשהיה בת 12. היא בתו של רמון לא ריס, מוסיקאי, אמן ידוע ומנהל תזמורת בעיר קונסטנץ סין באלג'יר. הוא היה בן 15. תלמידו הנאמן והמערער של אבית, וכן לבנן בתזמורת. בת 13 היתה כשאובחנה בה מחלת לב. ארבע שנים לאחר מכן נלקחה על ידי אביה לפאריס, שם עברה לראשונה ניתוח לב פתוח. כששבה לקונסטנץ, יפה, בריאה ומאושרת, פרוחה גם האהבה בינה לבין אנריקו. האושר היה קצר. שנה לאחר מכן, בשנת 1962, נרצח אביה בירי ערבים, בשעה שיר

גם האמריקאים ממליצים על

טבע

קניון טבע מרכזי

כף לכף הרגל

לא צריך לזנוח על הימים למחלת הבריאנות - ולהיפך דורש את סמלי טבע-טבע המקוריים בתווית המובחרת, ותופחת לזכות עך כמח סמל בריא ונח יכול להיות גם יפה וטעם.

מיוחד לטאות - סמל בשתי מידות רחב לנחות מקסימלית ולהתאמת מושלמת - כל דגם של טבע-טבע מיועד בשתי מידות רחב: וסידור רחב וסידור צר. דורש מחסוב שיסוד את כך וזלכם - ויחיה לכם סמל ברוב חבון.

את כרטיס הנחת הקרבה למקום ממך וכל לקבל מראש כל. 03-3822008

יש רפידות ויש רפידה... דורש את טבע-טבע עם חריפה המקורית!

האמריקאים, חידועים כ"משומעים לבריאנות" וילו בשנה ותחננו את סמלי טבע-טבע הישראליים. הם כבר הבינו, שאין צורך לזנוח על הבריאנות ותחנות לסובת חיס. אבל, לא צריך להיות "משומע לבריאנות" כי לזכר עם סמלי טבע-טבע מותחננו של חריפה וסמליות המותחננו וטבע כף חזל במחוק - כמו חובטת חזל בחול חזל.

כל קיסר וקיסר ברפידה מוזל להיפך ייבוב ככנה, נוחות וקניס מתמיד ממוקם את כף חזל. חריפה מוכבת ממוקם סמל חשמש ככלל חזקועים שם חריפה ויחיה מים.

האב לא פקד. ירד ערבי לטל על עצמו לטפל ולטפל את חלקת הקבר, ומדי פעם שולח צילומים וקלטת וידאו. "חזר הכי חשוב לנו היום הוא שאנשים יאהבו את מדינת ישראל ויעמדו מאחוריה ושיבאו הש" לם", כך מסיאס.

החבר

סוזי מסיאס

לחיות בחד

חכנית הכנה לזוגות נישאים בשלושה מפגשים

המנטור לענייני דחות בשיתוף עמיעד

יוסף לפיד

עחונאים כנביאים

רציתי לבגא משהו בקשר לשלב הבא של התקוממות בשטחים, אך תוך כדי כתיבה נקף אותי מצפוני הצנוע. מצאתי את עצמי שואל את עצמי: כמה גבולות פוליטיות כבר פירסמתי, מה מין התאמת ומה לא מה אתח העליקה שלי? על סמך מה אני מרשה לעצמי להודיע לכם מה יקרה מחר?

וכאשר הספק מתחיל לברסם כך, כמו איוו תולעת, הוא לא יודע שובע. חשבתי גם על כל אותם אירועים שלא חזיתי אותם מראש, אף כי בדיעבד הם נראו בלתי נמנעים. מדוע לא הכחנתי בהתפתחויות, כאשר הן עוד וור באיכוך?

אני לא לבד, כמובן, לא שונה מיתר חברי העתונאים, המפורים מתיתי עתיד ביד קלה ובבטחון מעורר קנאה, ואחר כך מוכרים לציבור את הגבולות שהתגשמו וסומכים על כך שהציבור לא יזכור להם את התחזיות שהבדור.

כמעט ולא היה בארץ פובליציסט ראוי לשמו, לרבות ערכים הנאמן, שלא ניבא, כדבר מובן מאליה, כי ממשלת הליכוד הלאומי לא תחזיק מעמד. היינו משוכנעים, כי חודשים ספורים לאחר ששמעון פרס יחיר ליצחק שמיר את ראשות הממשלה תברס מפלגת העבודה למשבר ולעריכת בחירות חדשות. לא היה ולא נברא.

זו הייתה רוגמה לביצה לעתונאית שלא נולדה. ועכשיו לתחום אי ארית הבצה שבדרך. אנתון משופעים במומחים לעניינים ערביים. הם יודעים מה חושב חסיין, מה רוצה עיראפאת ומה יעשה אסאד. אבל לישוא תחשש רמו כלשהו לכך, שמישהו מהם חוז, ניבא, צפה או נחיש את ההתקוממות בשטחים – בתקופה שבה היא פרצה ובצורה שבה היא התחוללה. רק לאחר מעשה באו המומחים שלנו והסבירו לנו מה קרה ולמה זה קרה ולמה זה היה בלתי נמנע שזה יקרה. אבל אם זה היה כל כך בלתי נמנע, אז מדוע הם לא הודיעו לנו מראש?

אין במשלונות הללו – ובבשלונות אחרים, הרבים כמו כוכבים בשמי העתונות – כדי לרפות את ידינו. נבואה היא מחורה טובה, מעוררת ענין כאשר היא מריה, ולמדיבה המול נשכחת עוד לפני שהיא מתחילה להמריה. הציבור אינו לומר לקח ומכין תמיד לקעות נבואות חדשות. ואנחנו תמיד מוכנים למסק את הביקש.

אחרי ורדיו זה לא נעים לי לגלות מה רציתי לומר לגבי ההתפתחויות הצפויות בשטחים. אולי בפעם אחרת. ■

ירדנה

1 רדנה ארזי הייתה HORS CONCOUR הממרת היפה ביותר באירופיות. והפעמה הייתה מרשימה, קלה ערב ואם שיר השעטנו ששרה זכה במקום השביעי, והי זה הישג לא מבטל. מה עוד שמרינות אחרות, כמו תורכית, יחיימו את ישראל גם באם במקום ירדנה תופיע וישא ותשיר את השיר התורכי ששרה בשבוע שעבר ב"מפני מני". והג אם לא זכינו במקום הראשון, לפחות נחנינו לראות את אוסטרסה נשארת, ללא נקודה, במקום האחרון.

לא היה זה מקרה, ששלוש מרינות סקנדינביות – שוודית, נורבגיה ודנית – לא העניקו לישראל אף נקודה אחת. היה זה דרם, בלתי מאורגן, בלתי מוכר, בלתי

הסאר לא סואי

כהגנה על האדם השני שהגמר יתקוף, אך היא אינה מועילה לגבי הקורבן הראשון. הפתרון היחיד הוא, שכל מי שמסמיל במרכז יהודה יחויב לשאת איתו את האנציקלופדיה על נטי ארצנו. אם יתקוף אותו אמרסל, יפתח המסמיל את האנציקלופדיה באות נון, ערך "נמר", ויזכיר לו, שככה לא עושים. ■

במאים

בגידוריק נערך מסייוואל המרסים הישראלי. למדיבה המול, העתונות האמריקנית לא כל כך שמה לב אליה. הדרך היחידה לשמר על חיוקיה של הקולנוע הישראלי היא בהתעלמות מנורה מטרסים ישראליים. מי שלא ראה מרס ישראלי מימיו, הוא עדיין אחד פוטנציאלי של הקולנוע הישראלי. מי שרואה מרס ישראלי מצטויר לאשף. ראשית, כדי לנקוט את הסבל שעבר עליו בקולנוע, ושנית, מפני שהחל לא מבטל של הקולנוע הישראלי מלמר את הצופה הנמך, כי בארץ ישראל חיים שני עמים והפלשתינים בשטחים והערבים בישראל.

אי לכך, כל דורשי מוכחה של ישראל, שמתו כבשלונם של מסייוואל המרסים הישראלי בגידוריק, מי שלא שמתו היו במאי המרסים שהצגו במסייוואל אורי ברבס, במאי "חוללמים" דם לוי, במאי "לום" ציפי טרופה, במאית "תל אביב ברלין" סמיר פאול, במאי "על עצמי" רנן שור, במאי "בלון לתשש הגוריל" גרית יורדגורניך, במאית "ילדה גדולת ואילת מנחם, במאית "עורבים". הם טיכמו עצה והגיעו למסקנה, שצריך לעשות משהו. ומה עצה בימינו אנו ישראלית מנוסכל, המחשש קצת חשומת לב מחבר כרוז אנטיישראלי, אלא מה רק למרס בלאר מותר? והם ישובו וחזרו חתמו ופירסמו פתשגן המוחה נגד יחסם של ישראל כלפי הע-הפלשתיני הגרדף. "חלטות עוצר", נאמר במכתב הנלוו, "מננות הסגר, חכאות ושימוש בתחמושת היה נגד אזרחים, הם תוצאה בלתי נמנעת של כיבוש משטף ומשחית". הם מטיימים את מבצע יחס התיבור שלום בקריאה נרגשת לאנשי קולנוע אמריקניים "להתמרח למחאונת". הם מוכירים לי, הבמאים הנלובים שלנו, את הברירה ההחלטית על היחסן שקיבוך גרבות כפיתוח של נגס וטען שיש לו הסכם עם מנהל הבנק מנהל הבנק לא יקבוך גרבות הוא, הקבוצה, לא יתן להחלאת. הבמאים האמריקניים לא ייבנו את ישראל והבמאים הישראליים לא יעשו מרסים טובים. ■

(הדברים שודרו בהגות "חשבוט שלי" ב"קול ישראל")

هذه مقالة

החרקים זוחלים ונמלים

"הקדימו רפואה למקק - עשו זאת בעצמכם"

במקום להזמין חברה שתבצע חיטוי תמורת יסורים יכיר קחו את המדביר המקצועי של סנו - סנו 300 - מכיל תרכובת יעילה וחדשה המיועדת לטיפול תקופתי מונע, הדוחה בעילות את כל סוגי החרקים הזוחלים. לריסוס בארונות המטבח (לא על מונו!) מתחת למקרר והתנור, בחצר ליד פחי האשפה, על משקופי הדלתות והחלונות ובכל מקומות המסתור של החרקים.

סנו K-300
מדביר החרקים המקצועי ביותר. וזה גם השנה בשאר המדביר הנבחר והקלה הטובה ביותר.

"הפֶּסְרוּ ממכת המקקים באופן אלגנטי!"

טו קומבט תכשיר חדשני לקטילת חרקים. בלעדי לסנו. בכל אריזה 4 יחידות מונעות של פתיון חסר ריח, המושך אליו את החרקים והם אוכלים ממנו, ונעלמים לתמיד. מיוחד לשימוש במקומות הרגילים: בחדרים, מחדש, בחדרי ילדים, בבתי חולים ובמוכן נחודר-שיטה, חדרים, מטבחים, שרתים וכו'. כל מקום.

טו קומבט באריזה חסית פתירה על ידי ילדים.
סנו קומבט
פתיונות חסרי ריח לטיפול בחרקים.

"גם על המטבחים - לשמור מוכרחים!"
סנוטוקס ירוק למעלה כפולה בריטוס אחר: קוטל דוחה חרקים. וזה גם נעלם בבית ובחצר. סנוטוקס ירוק הוא הדומם היחיד בישראל שקיבל את אישור משרד הבריאות שאינו רעיל. לכן הוא מומלץ במיוחד לשימוש במטבחים, מחדש, מוזן ומסעדות.

סנוטוקס
יעיל... ולא רעיל!

"איך מטפלים בנמלים ובחרקים זוחלים?"
K-500 הוא פיתוח בלעדי של סנו לטיפול מונע ולהשמדת נמלים וחרקים זוחלים בבית ובחצר. מכיל חומרי הדברה פעילים ואבקה לנחם המשאירה מס לבן על השטח המטופל. K-500 יעיל לאורך זמן, חסכוני ופעיל עד חודשיים מיום הריסוס. מיועד לטיפול מונע בריכוזי נמלים במפתח הק, בסדקים, בחצר, מתחת ומסביב כוורים, מקררים תערים וארונות, בתוך ומסביב פחי האשפה.

סנו K-500
עם המס הלבן: הקץ לנמלים!

מדריך סנו לנגל' מחרקים

"הגידו לי מאיזה חרק אתם רוצים להפטר - ואגיד לכם איזה סנו לקחת."

צריכים ייעוץ נוסף?
בשש את מדריך סנו לקטילת חרקים ואחרים. 1988, ואם נתיקן יש לכם שאלות, טלפן לסני 03-494186 או למכת הייעוץ ימח המענה סנו עונה. בזמנית יבקור ביתי והיועצת של סנו תפגוש כל בעיה מקשה, באחריות ובמחיר הנמוך ביותר.

מה הבעיה? לקיטל' מחרקים - קחו סנו

"ריסוססס... ואין יתוש"

סנו 400 - הוא מחסל מקצועי של יתושים וזבובים, כשמישים. עש ונמלים. סנו 400 - מכיל שילוב של חומרים חזקים ועילות נמוכה ביותר לנגל' אדם. לריסוס בחדר סנו, להמתין מספר דקות ולאחר מכן לריסוס בחוץ בכל מקומות המסתור האפשריים. K-400 וזה בתנאי הקניה הטובה ביותר. ירי המנוע הנבחר.

סנו K-400
תריס מקצועי לחיסול חרקים מעופפים.

"מט חשמלי ליתושים? פשוט וקל!"

סנוט הוא תכשיר יעיל ונוח לשימוש. מניחים טבלית סנוט על גוף החיטום החשמלי וחודר דקות ספורות היתושים נעלמים הטבלית מעלה 8-6 שעות. מיוחד לסנוט: טרית בקרה המשמשת למעקב אחרי פעילות המכשיר. ניתן להשיג גם 30 טבליות מילי באריזה חדשה.

סנוט
דוחה וקוטל יתושים חשמלי.

"מירחו... ואף יתוש לא יתקרב!"

סנו יתושים אישי חדש ומחבני המיוצר באריות ורל'און מיוחדות או בתריסס הדולפת את השימוש בו לקל ונוח. עם סנו די, גם אלפי יתושים לא יצליחו לעקוץ. מציין למקנה, לבית ולמילואים.

סנו די
מגן אישי מעקיצות יתושים. באריות ורל'און או בתריסס.

"שהצמחים יהיו בריאים"

סנוט הוא תכשיר מיוחד לקטילת מזיקי צמחים כגון: כיסיות קטניות ונמלים. הוא מתאים במיוחד לצמחי נוי כמו פפדוס, ביונייה, דיפנבריה, שרית ועוד. סנו נ מוצר ברשיון האגף להגנת הצומח במשרד החקלאות, פעולתו מהירה, בטוחה ויעילה. הבטיחו לעצמכם ניטת נוי יפה ובריאה - קחו סנוט.

סנוגן
קוטל מזיקי צמחים.

מדריך צמחים

פרויקט 1988

סנו מל'און

עניים קטנה. חפץ או מה ראשונה מרשימים.

החכמה:
אם משתמשים בביצי שליו טריות, מבשלים אותן לביצים קשות. שוטפים במים קרים וקולפים.
מתיכים את החמאה בסיר קטן ומטגנים בה את הבצל הירוק עד שהוא מתרכך. מוסיפים בבחישה את הקמח ולאחר מכן - את המים והשמנת. מביאים לרתיחה תוך בחישה מתמדת.
מסירים מלהבה ומוסיפים את החרדל. מערבבים את התיבול ויוצקים על ביצי השליו הקלופות או המוחממות במים רותחים כדי להממך. מטגנים מהמים. חוצים את הביצים לשניים ויוצקים עליהן את הרטוב. במקום לחמם את הביצים במים, אפשר להניחן בצדית בתוך הרטוב, בסיר נאה או בכלי חגשה תחתין או לחממן בתבנית.

עניי שליו על מוסם

חסיף נהדר בשל צורתו המקורית: ביצי עין ועירות מסוגנות, מונחות על קלי של לחם צרפתי. אם מטגנים את העיניים בתוך מקדים (חורבנים) ממתכת של עוגיות, מתקבלות צורות מהיפות - אבל אפשר להסתפק גם בעיניים רגילות. גודלן הבלתי רגיל של החלמון ייצור את האפקט.

החומרים:
12 פרוסת לחם צרפתי (בגט) 50 גרם חמאה

ביצי שליו ברוטב חרדל חם.

מטגנים "עיוניים" מביצי השליו. מניחים את העיניים על פרוסת הלחם המטוגנת, זורים מעט מלח ופלפל ומגישים מיד.

12 ביצי שליו טריות מעט מלח, פלפל שחור

ההכנה:
מטגנים את פרוסת הבגט עד שהן מזהיבות משני הצדדים. אפשר גם למרוח מעט חמאה על שני צדיה של כל פרוסת ולהניח מתחת לאסלה (גריל) עד שהן מזהיבות.

ביצי שליו ברוטב עשבי חיבול

למעשה, כל רוטב פיקאנטי המבוסס על חרדל והמוצץ בירכס יכול להתאים להגשה עם ביצי השליו. אפשר להשתמש בביצים טריות או קשות.

החומרים:
ביצה גדולה חלמון
כפית חרדל צרפתי
כף חומץ בן יין
כף שמן זית ון
מלח, פלפל
צורד פטרוסליון
2 ענפי שמיר
3 בצלים ירוקים
2 כפות מיץ לימון
20 ביצי שליו, טריות או כבושות

ההכנה:
מניחים את הביצים והחלמון בממחה. מעבד מוון או בקערה

המערבל וטורפים היטב. מוסיפים שוב - עד שמתקבלת תערובת אחידה. מוסיפים את השמן, הון כדי טריפה או הפעלה של המכשיר - בודם דק ואחיד.

ממשיכים לטרוף או להפעיל את המכשיר עד שכל השמן נבלע ומתקבלת מיונית סמיכה. מתבבלים במלח ובפלפל. קוצצים דק את כל עשבי החיבול והבצל הירוק, בוחשים לתוך המיונית. בייחד עם מיץ הלימון.

אם משתמשים בביצים טריות, מבשלים אותן לקשות ושוטפים במים קרים. מצננים וקולפים. מסדרים את הביצים בקערה ויוצקים עליהן את הרטוב.

את כל המתכונים של ביצי השליו ניתן להכין מביצים רגילות, ביצי תרנגולת, בוחניות ביצים מוצקות ביצים קטנות מספר 5. לצורך המתכונים הללו אנו מעדיפות אותן על ביצים גדולות. קטנים - וזה.

מיקרונל ביולאומי

מאחר שהמיקרונל כבר הפך לבן בית במטבח המודרני, אפשר להתמנות מהמתכונים הנסיוניים שהענו להכין בו עד עתה ולעבור לשלב ב'. זהו השלב שבו מכינים במיקרונל גם ארוחות ומתכונים מסובכים, חגיגיים על מיטב המטבח הביולאומי. הספר "העולם מבשל במיקרונל" בוצע דבריו כצמן (עריכה מקצועית: סוזי גורא), מביא מבחר של מתכונים כאלה ממבחר ארצות ששמורתן מתחילים באותיות א, ללמדך, כך נראה, שיש עוד ספרים בדרך. העיצוב מרשים, המונות צבע מרהיבות, שאינן משקפות ברוב המקרים את התוצאה האמורה לצאת את המיקרונל (קשה להניח שהמטעמים יוצאים שזופים כל כך ממכשירים ללא השחמה). למרות זאת, נראה שכל המתכונים נוסו בידיים מקצועיות מאוד. התוצאות מדויקות ובהירות. מתוך הספר - מתכון אוסטריו של כפתאות ממולאות.

כפתאות במילוי מישמש

החומרים (4 - 5 מנות):
6 תפוחי אדמה בינוניים
600 גרם מישמש טרי או שימושי מישמש
2 כפות מיץ לימון
1/2 כוס סוכר
2 כפות חמאה (מרגינה)
2 ביצים
1/4 כוסות קמח
קורט מלח
8 כוסות מים רותחים (2 ליטר)

כפתאות מישמש. אפשר להכין במיקרונל. אפשר להשתמש בברואה והדבין בדרך הניולה.

ממסים את החמאה בקערה חסינת אש בעוצמה גבוהה 1/2 - 2 דקות, מוסיפים מירורי לחם, מערבבים ומבשלים 2 דקות. מפזרים על הכפתאות את מירורי הלחם (בזוקים אבקת סוכר מעל. מגישים חם).

לציפוי: 100 גרם חמאה (מרגינה) 1/2 כוס מירורי לחם אבקת סוכר

ההכנה:
שוטפים ומחוררים במזלג. שמים מגבת נייר בתנור ומניחים את תפוחי האדמה על הנייר. מבשלים בעוצמה גבוהה 11 - 13 דקות. הופכים ומשנים פעמיים את סדר תפוחי האדמה בזמן הבישול. חוצים את המישמשים ומשרים במיץ לימון וסוכר.

מקלפים ומועכים את תפוחי האדמה, מוסיפים את החמאה, הביצים, הקמח והמלח. מעבדים לבצק חלק. נוטלים כף אחת מהבצק, משטחים לעלה דק בעובי של 3 מ"מ. מכניסים לתוך הבצק את חצי המישמש ושזורים כך שהפרי ייבלע כולו בתוך הבצק. מניחים את הכפתאות על נייר שיעור.

יוצקים את המים לקערה חסינת אש ומרתיחים בעוצמה גבוהה 3 - 4 דקות. מניחים את הכפתאות על מים ומבשלים בעוצמה גבוהה 8 - 10 דקות.

מוציאים את הכפתאות בעזרת כף מחוררת ומניחים בקערת הגשה.

מוצקן שליו

המחמר של אלשייך
עוד סיפה לחגיגות ה-200 של "סגנון". שלא במחבוק, היחה זו כמעט חנוכה חבית של מסעדת אלשייך ברחוב הירקון.

העץ מורקן. מחמר אורינו מהמאבן.

החומרים:
פרגיות (במספר הסועדים) פירות ערביות גדולות (במספר הפרגיות)
פרוסות בצל (לפי הטעם) סמק (תבלין, נקרא בעברית אוג סמק) תבלינים, תחליף - ראו להלן) תערובת חוויאל למרק שמן זית

ההכנה:
בכפר טורקן מקציבים 2 פירות לכל סועד 1-1/2 תרנגולת בוגרת. אבל תאמינו לי שזה הרבה למעלה ממה שצריך. שם מניחים את הפיתות לסירוקן, כשבין כל שתיים מהן מונח עץ - ללובה. בין עץ אחד לאחר מניחים טבעות בצל, מתבלים את העץ בסמק ובחוויאל ויוצקים בגדיבות שמן זית. אופים בטאבון כמובן.
בבית, מניחים את הפיתות זו ליד זו בתבנית גדולה ושטוחה של התנור, משומנת היטב בשמן זית. מניחים על כל פיתה פרוסת בצל ופרגית. מתבלים את הפרגיות בסמק (אם לא משיגים - תוא אחד ממרכיביו, זה המקנה לו את חסונו החמצמק) ובחוויאל (אם משתמשים בוערת - אפשר לוותר עליו). יוצקים על חשיפת שמן זית כדי שהעץ לא יהיה פריך אלא ישמר על מוקם דך ועדיין - מכסים בצורה רחפת במעין "אוהל" עשוי מרדיד אלומיניום, אופים בתנור שחומם מראש לחום בינוני (180 מעלות) כ-45 דקות, או עד שהעופרת הכים ומוכנים לאכילה.

המסעדה, שנפתחה לפני שבועות מספר היא אחת למסעדה הוותיקה המצויה ברחובות הדלק במאה הרצליה ולו שפתחה לפני כשנתיים ביפו. בכל המסעדות מגישים מעדן ייחודי - המחמר, שבעל המקום מעיד בו כי הוא מובא כל יום מהכפר טורקן שבצפון. שם, בכפר, מכינים אותו כמו שהוגו מדורות, בטאבון - תנור האבן הגדול, המכיל בקלות כמות שדי בה להאכיל סועדים בסדר גדל של מסעדות. המחמר, למי שאינו בקי, היא תרנגולת צלילה, על מצע של פיתה פריכה (פיתה ערבית, דומה לעיראקית אבל קטנה ורכה ממנה). הסופגת לתוכה את כל טעמיו של העץ המתובל. הסדר הוא כמובן בצורת הבישול ובחיבול המיוחד.

עלה לנו במאמץ לא קטן להשיג עבורכם את המתכון מפיו של הבעלים בכבודו ובעצמו. כמעט בלחש למדנו את סודות הטעם המופלא ורכותו של העץ הצעיר שהוגש לנו על פיתה. כדאי לנסות.

סגנון שליו

חליפות של
רומנטיקה
והסטיק
בדפוס
פרחוני
(חמרה יבני)

הקיץ הרומנטי של חמרה

חמרה ויבני היא אחת ממעצבות האופנה שבבגדים שלהם יש כמו חתימת יד. תמיד יש בהם משהו דרמטי, אבל גם רומנטי ורך, עם מבט נוסטלגי. לרעיונות האופנה שלה בגלריה היפה שמעל למקום שלה ברחוב גורדון, באר רבות מדידותיה לקוחותיה, ביניהן רות דיין, חנה גרלר, יו"ר נול"ה, נאוה דיסנצ'יק, ולא יעקובי וחנה לסלאו. בבגדים שהציגה, יש שמלות רומנטיות, בסגנון שנות השלושים-ארבעים, ממשיך ונמשך וכחנה אורווייז מדפסת בפרחים, ומערכות מתחרה שחורה ולבנה וביני, שלקוחה מלבנים סקסיים, הורבה שמלות לאירועים חגיגיים, צמודות לגוף במתניים ועם חצאיות תפוחות מובלעות בתחתוניות עקשות, מסאטן וטאפטא מבריקה מעטרות בשושונים, שיהיו אחד הפרטים הבולטים של קיץ זה. כמעט כל בגד מופיע בשתי ואריאציות, שמיועדות לשני טיפוסים נשים: מיעוט וסולידית. עם חצאיות צרה וקצרה או עם קרסוליות, עם מבטני בוך או מבטניים קלאסיים. חמרה משאירה את כל האופציות פתוחות באוסף עשיר של בגדים יפים לכל שעות היום ושמלות לאירועים חגיגיים. ■

משחק של ג'ינס
והחיה לבנה,
לבוש
ולקפוח
(חמה כר)
צילום: מיר
דורנביץ

אלכסנדרה גובה את ההצגה

ההקשר בין טושי יפאני ואופנה אין קשר. מלבד זה שחזה לוי, מלכת יופי ורומנטיות (נול), מזה שלוש שנים בעסקי האופנה היא חברתו לחיים של רפי שואלי, שפתח באחרונה מעדון מסעדה, ברחוב הירקון. אז כשהיא רצתה לעשות הצגות אופנה לא היתה צריכה לשכור מקום. המזינה לא רק את החברות שלה גם את הבורגן שלהן. כי חמה, שהיא אם לבת שנתיים ובהריון, החליטה שמה שנראה טוב על נשים ייראה עוד יותר טוב על ילדות קטנות. את הבגדים הציגה כל המשפחה. דוה, הבת של רפי שואלי מגישותיו הקודמים, בת 17 ואלכסנדרה, הבת של חמה מגישותיו הקודמים לוי מולו, בלונדית חייכית שגובה את ההצגה מכל הרומנטיות האחרות אפילו ממוצי' מור, אם לשלושה שנותאית שגוען ושהופיעה עם בתה מאי, גם הבת של ציפי שביס היתה שם, על המסלול, אבל בלי ציפי.

והבגדים חוה לוי הולכת על מקטרונים וחצאיות מכתנה לבנה ובחולה עם רמז לאופנת מלחמה, פס כחול או לבן על השרוול והכתפיים, מערכות מחאקי מקומט, שמלות סריג עם הדפס

אופנת טושי
יפאני אחת
המנהגים
החדשים
בארץ
היא לא שם
הרומנטי
שנ"ר שם
היא לא שם
היא לא שם
היא לא שם

הידים של
פיופי באו
לחזות
האופנה של
מיץ' הן יד
שוקר לוי
ואנינה פינקל

מעצב של מעצבים

לא כל יום רואים את הבגדים של קלוד מונטנה, אחד ממעצבי האופנה החדישנים והמקוריים של פאריס, בתל אביב. מונטנה הוא מעצב של מעצבים. הבגדים שלו נראים יותר מפוסלים מאשר תפורים ומשמים מאגר השראה לעיונות חדשים למעצבים רבים. אבל לא רק בגלל מונטנה הגיעו מעצבי אופנה רבים, לתצוגה שהכנסותיה נתרמו להקמת מרכז לטיפול בוגער במרכז לכירואה הנפש ע"ש אברבבל בימי יחודיות גוטפריד, אביבה פינקל, רותי בן-יוסף, צביקה בן, שוקי לוי, שהיו שם, כולם ידידים של ז'אק מיוזאני, יצרן בגדים פאריסאי, שותף בבית האופנה של מונטנה. בתצוגה הוצגו גם בגדים של מיוזאני, שייצג את הצד הלבני והיפה של האופנה הפאריסאית. הבגדים של מונטנה, חורז במיוחדות של מיוזאני בחורה למאריס, אבל את אלה של מיוזאני אפשר לקנות בארץ במסטיקים של "סילואט", שאירגנו את התצוגה. יוזמת הערב היתה שולמית קישור, כתבת האופנה של "הארץ", ששמעה על מצוקת בית החולים, שמטפל באוכלוסייה של כל איזור יפו וקוק לכסף למימון פעילותו. היא לא רק עזרה לארגן את האופנה, גם מסיקה נעימה, קצת שונה מזו שמשמיעים בתצוגות, שאת מסיקה של ציף הבעלים של מסעדת "רן" בתל אביב, והתחביב שלו הוא מסיקה. ■

מסעדת אל-אחל

בעד שולחנות גבוהים

והסליר ולי היה ברור שבארוחה כזאת אי אפשר לזכור של.

דודתי, על אף שנתיים מקפידה מאוד על גינונים קוקטיים של גנים אירופאיות. היא חפשה את המקום שיועד לה וראיתי איך היא נאבקת נאשנות בחלטה מה לעשות עם רגליה. היא ישבה בצמוד ברכיים והטתה את שוקיה לצד אחד. אחר כך רוקנה את כל האויר שהיה בכיסה ובריאותיה - כך שמידותיה יתאימו לארץ ויהיה ולשולחן המסונן השקוף וקצר הרגליים. הבנתי שהיא מוראנת בכל מה שנוגע לעמידותה של רוכסן החצאית שלה האם יעמוד בלחץ שלוש כפות המרק שלי, או יסתחב ברנע ומכין ביותר. ואז היא הבחינה ברכביה שסימנה פס דק על גרבי הניילון שלה. לא היו בביתנו גרביים מהסוג הזה שיכולתי להציע לה - רק חשבוני כמה זה היה נודר אילו השולחן הפואר שליט היה בנובטה 76 סנטימטר ודודתי הייתה צריכה לדאוג רק להפעלתם של החלקים מהחזה שלה למעלה.

ואז הבאתי את הסיר אל השולחן שלי. היה מי שהחזיק בחיפוף נפש את הצלחת הרותחת וקרב אותה אל סנטור בן שיטות המרק לא יתנימו את בגדיו. אני נלשתי אל המרוב והיה לי נורא קר בגלל המרצפות. בעלי קישת את גבו כשהחזיק נרדק לברכיו ודודתי שכאה מקפנהגו גילתה להפתעת כולנו, שהיא בכלל לא רעבה.

התבוננתי נוספות על "איך מתנהלים מפגשים חברתיים בימינו" הניבו בתוכי איזה של ממש ל"פניות ישיבה".

תחשבו רגע על הבוטנים, המיטבלי שעשוי מגבינה גולית והקסירים שמונחים במרכז השולחן. בכל פעם שאותה-רצועה לטרוף כמה מפרטי התקופות אלה, אחת חייב להתכופף להליינות, ולבקש סליחה משני האנשים שיושבים משמאלו ומימינו, ולקוות שאיש בחור אינו מנח את מידת גרגרנותו. ברור שמי שאיך כל הזמן לקחת בחשבון שהוא אובייקט חשוף במבטה מדויקת לא יכול להתמכר לשיחה חופשית וקולחת. וככה גם קרה שכל המפגשים בביתנו שהתנהלו ליד שולחן המטבח - פשוט הצליחו, בעוד אלו בהם אנחנו את אורחנו להתחנף בפניה הישיבה (בניתיים וירחניו הר הלמה ויש בה כמה חדרים נוספים) היו מייגעים וחברי השואר.

תחשבו לרגע על שולחן גבוה במסעדה במבנה הכדור הבן אדם מתיישב לידו ורוב ראשון מסיר את גוליו. הוא מגדיר קצה רגל אחת בשניה. הוא יכול לשוחרר את רוכסן ה"גנים". הוא יכול לשבת במיטת רגליים, אפילו אם יש לו חצאית: הוא יכול אפילו להחזיק ידיים עם שכניו משני הצדדים או לנסות למשוך תשומת ליבו של מישהו שיושב ממול בכל שיגע בו קלות ברגלו הלא נעילה. והעיקר: הוא יכול להגיע לכל מה שמצא על השולחן בתנועת רוע קלה וטבעית.

אז זה הזמן לקרוא להתארגנות תנועה נגד ציוויים של ארכיטקטים המתעניינים ב"חללים" של חדרים ולא מתעניינים באיך אנשים. אנחנו כען שולחנות גבוהים

חו נרמלי בחדר המגורים.

אני לא יודעת איך זה קרה, שמשפרי שנים מאוחר יותר, כשהגיע תורי לרדת את רגלי החדר של בעלי ושלי הלכתי וקניתי שולחן לשיבת ישיבה שנוכחה היה ארכים סנטימטר מה"רצפה והוא חותך "חלל" מפואר שעשה את החדר (בעינינו לפחות) להרבה יותר גדול. בתחילה זה היה דווקא בסדר גמור. האוכל היה מרש על גבי לוח החוכית והמוזמנים המעטים היו גולי שים מהמושבים המודולריים אל השטח והחפצים אל רגליהם מתחת לשולחן שלנו. כך שאיכשהו אפשר היה להגיע אל מה שהגשתי. היינו צעירים דקני גורה וכך היו גם מודיעינו. הרגשנו נוח זה בחברת זה ואם מרי מעם בכל זאת לא הרגשנו בכי נוח - היין מיהר למחוק את הבעיות.

עד שפעם הפתיעה אותי דודה אחת שלי שלא ראי תי 12 שנה. היא הגיעה בטיסה מקפנהגו. יום אחד כשחזרתי עם סל הקניות מהסופרמרקט, היא עמדה עם מוזהר אלגנטית בתחתית המדרגות. האמה לי בועב רה, שאני כשא לא נוכרת אותה, אבל זה לא שינה את העובדה שהיא תישאר בכל זאת דודה שלי. אני דווקא זכרתי ואחרי סידרה מורדות של חיבוקים וזה - טיפסנו בששים וארבע מדרגות עד לירידתנו בה מיד התחלתי להתעסק בהכנת מרק עוף. נטח ודרשה מינעיים הגיע בעלי עם שני חברים, ששמחו על ריח המטרוויליה

הרי התאוריה השלמה והמוגמרת שלי על אודות שולחנות גבוהים, שולחנות גבוהים ואנשים. אז ככה אם יזה מצליח או לא - תלוי בגובה השולחן ולא בשום צורה בטוב או במספר המשתתפים. על אף מספר נסיונות כושלים לגלות מי היה האיריט הראשון, שהחליט שצריך "פניות ישיבה", שמרכיבן המרכזי הוא שולחן מכוסת רגליים, ניסיתי בכל זאת לשחרר מתי זה אירע.

לצורך הדיון המסוים הזה, אנחנו לא ניקח בחשבון את תרבות המזרח וסין, יפן, ארצות האיסלם וכו' ונתרי כו בתרבות פולניה ריצוריה, כפי שהם באים לידי ביטוי אותנטי בזיינו הקצרים המרחב הזה (ירושלים, תל אביב והסביבה). אנחנו גם נשתמש בזכרון הכלתי משוכלל האישי שלנו ונתייחס לשנות היינו כלבר וזה, בהשוואה לאורכה של ההיסטוריה האנושית, לא כל כך הרבה זמן.

כבית הורי, למשל, באמצע פולניה נאלא מזה, היה שולחן עגול ורגיל ומסביבו התנהלה כל הפעילות הדי בחית והמשפחתית. גם אם מישנה היה מעלה ברענו להכניס שולחן נוסף לידה הפעורה, הוא לא היה מוצא מקום. גם בבית של דודתי פפה ובעלה היה שולחן אחד גבוה בלול, שולחן אחד גבוה במטבח ושולחן גבוה בכל אחד מארבעת החדרים. אחר כך, כשהגעתי לירושלים, התנהלו חיינו על מי מנחות מסכיב לשול-

גידול צמחי בית והטיפול בהם

מאת: דוד לונגמן

ספר שכולל בתוכו מרטים מלאים על ריך הטיפול בצמחי בית, החיסטוריה של הצמח והוארו. בלויות איורי הירכת רצולומים מרהיבים.

לחשיב בתנויות ובסמיות מעריב: ח"ה דוד פז 72 מ' טל: 03-5232211 פקס: 04-5232689 חשבונית: 057-74850 קק"ל טל: 057-74850

נמשכת ההנחה האמיתית

70%

מחסלים עודפי יבוא

מחסן מכירות

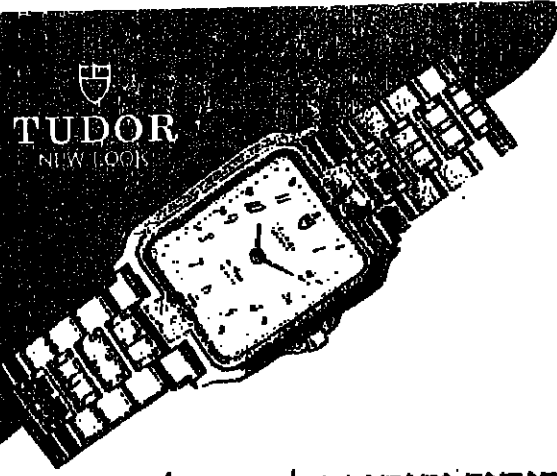

פתוח ברציפות 9.00 - 19.00

כואב לך? שים ביופלקס

ביופלקס מפיג כאבים מכל הסוגים - ראומטיים, ניוארלמיים וטראומטיים. ביופלקס - דיסית ביומגנטית מהמכנית מתוצרת גרמנית, פועלת במידית עם תצמוחה לאזור המנוח. ללא צורך במושם רפואי. באישור משרד הבריאות. יבואן: י.א. עסקים בע"מ, טל: 03-371046. מפיצים: מיטר בע"מ, טל: 04-983749. מרקל פרמה-כל בע"מ, טל: 03-5567645. דורית בע"מ, טל: 03-456041.

המרפא הטבעי שלך BIO flex להשיג בבתי המרקחת.

הנסיך והנסיכה לבית רולקס שעוני חיוקרה לכל מאורע

מרכז השעון חשוניצרי (אורטיח) בית רולקס, אבן גבירול 17, ת"א, טל: 03-237520, 230750

בן הם סתחנחנים בפולין. חתונה בראשית ימי המדינה. נשים וילדים מתכוננים בסף.

האכזבה: לך ואלנסה

אפרוריות ותחושה של נחשלות - אלה רשמיה העקריים של כתבת מעריב, בעקבות מסע לפולין. גם בשיא האביב הכל נראה לה עגמומי, הזמן כאילו עצר מלכת בראשית המאה, האנשים לכודים בשיגרה מייגעת. אפילו לך ואלנסה כבר לא מה שהיה.

לך ואלנסה עוד לפני שירד למחתרת. הצילום נערך בביהמ"ד כתבת "מעריב" גור' רדבה.

בפני שאני לי רידה אני לא מתחנן כי אני יודע שיהיה קשה עוד יותר. בשביל להשיג רידה צריך הרבה מאור כסף וגם קשרים בשוק השחור, וכל אלה אין לי, כך שאני צריך להמתין שנים ארוכות בתור. משכורתי עבור עבודתי כנהג 8-12 שעות ביום, מקבילה ל-30 דולר בחודש. מזה אני בקושי מסתדר. אי אפשר לקנות מכונית או שום דבר שאינו הכרחי, לקיום הומיזם, וכי מוכן שאי אפשר לחסוך.

מה שאני מצליח לחסוך זה הילדים שאני מקבל מתורמים כספים. אני ומשפחתי וקופים לכסף זה כדי לקנות כל דבר שלא נמכר בשוק החופשי, ודברים כאלה יש אצלו הרבה. אפילו תרופות אני קונה בשוק השחור, כי אצל הרופא מקבלים תרופות פשוטות בלבד. רק עם הדולרים שאני מקבל אני יכול לקנות בתרופות לתינוק, ואני יכול להשיג קצת משקאות, שאצלו לא מוכרים, קוסמטיקה לאמי ואחותי, נרבי

מ אצל לך ואלנסה, האיש שהנהיג את 10 מיליון פועלי פולין למאבק חסר פשרות נגד השלטון הקומוניסטי, המס בבית היא אשתו, רדנה. בראיון מיוחד איתו בעיר מגוריו גרנסק, לחוף הים הבלטי, לא היסס מנהיג תנועת פולירדיות, להציג את הסן האחר שלו, בו הוא מפנה את הכתם "למי שהוא הכנס האמיתי אצלי בבית".

רדנה, אחת הכי כשהיה חשמלאי בן 24 והיה מוכרח פרחים בת 18, כורה בקיירה של אם המגילת את שמונה ילדיהם - ארבע בנות וארבעה בנים. חלני סה מתייחס אל תפקידה כאל מרכזיים, אם לא בתור עת מולידיות, או בודאי בביתם. "היא אחראית לכל", הוא אומר. "תפארתה מתגלה במצבים מיוחדים, כשצריך להפגין תוקן וגחישות החלטה". אל לריו, הוא מתייחס כאל יורשית האידאולוגיים. "הבאתי אותם לעולם לאחר שצפיתי את התקווה של הפולנים ואני ידעתי כי עלי להכין יורשים, שיום אחד יבוא בטקס מ". הוא שבע רצון מילדיו, למרות שלא כולם שומעים בקולו בכל ענין. "האמיני לי", הוא צוחק, "יש לי את הצרות הפרטיות שלי".

כשולאנסה מספר על "צרותיו הפרטיות", על כאבי הגב המטרידים אותו בשכונות האחרונות, ועל הוויכוח לשיכון הבאבים שנתן לו רופאו, קשה לי לדמות אותו בעיני רוחי, כמנהיג כאריזמטי וקשוח, שרטיטורים או רדחיו, ניצב בראש אנשיו, ולא נרתע גם מהטנקים המצביעים נגדו - הרטיות לבבות רבים. אולי כזה היה לפני ששבע שנים, לפני שישב במאסר מטושטש על פעילותו, לפני שהשלטונות הגבילו את מעשיו, ולפני שחווה את התפרדות תנועת המאבק שהקים. היום, בניל 45, המעטות ורדד התבטאותו והתמקדות והתמסר רח - בהחלט מאוכזבים.

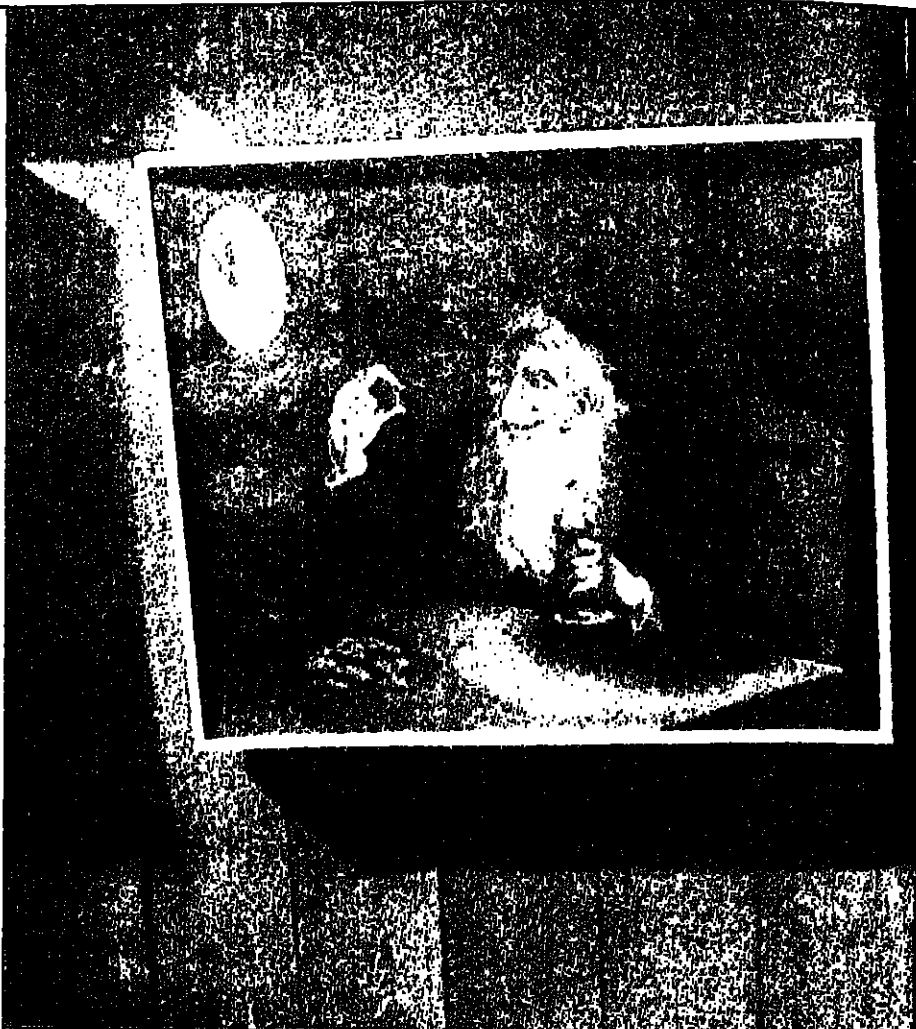
את זאת גיליתי רק בהמשך. התחלה היתה הרבה יותר מרגשת. מרגע שהגעתי לפולין קיוותי שיחאפי שר לי לראיון את ואלנסה, שהיה בגלות בגרנסק. ככל שפגשתי יותר "עמך" פולנים, המוכירים את שמו גם כיום בהתרגשות ותקווה, גברו מאמצי. במסעו של רבר היה זה הנהג פשרשקי, שהסיענו ברחבי פולין, שחשף את עובדות היותו מפעילי תנועת פולירדיות והכנסים לסיוע בארגון הפיגוע ההשואה.

שעות ארוכות של נסיעה לקירבת הגבול הרוסי, מספר שעות של המתנה חסרת וראות, ולבסוף - המס, ששנער בכנסית "שווייגסה ברינגה", המאפשרת לסולידריות לקיים את פעילותה הפוליטית החסויה. ואלנסה, לבוש מקטרוני משובץ, מכנסיים מפותפפים, חולצה חבולה ועניבה תואמת - נראה יותר כמנהל שרק הסיגר חסר לו להשלמת התפקוד, מאשר כנציג מעמד הפועלים. הוא עקביש יותר מאשר בתמונתיו הרבות שפורסמו ברחבי העולם, וגם שטמו שהלכין נר-אה כיום פחות מאז.

ככל ואת, הפנישה הממושכת לא היתה כולה אכזבה. למרות שה אינו לך ואלנסה במיטבו, הכי שעיין לא גם ליוחו. לחיצת היד איתנה, הקול דומע, לעיתים מבוע תקיפות חסרת סבלנות, לעיתים בדיחות הרעה, תגור עות הידיים מורגשות, האגנים עוררן מביעות תעוזה וכוסר מנהיגות. ניכר כי ואלנסה מכיר בערכו כאלמנט תשקורת, וידוע כיצד להעביר את המסרים שלו, למרות שאינו דובר שפה אחרת מלבד פולנית וזקוק למתורגמן. כשנפגשנו, השבתי שאם יום אחד עוד ישוב להנהיג את ההמונים למחפכה - אוכור ששתינו יחד כוס תה, או כלשוננו של ואלנסה "דרכשה".

הוזה: "בנקושי מסתדר"

מונולוג של הנהג פשרשקי, על חייו בפולין הקטנה נוסטית: "אני בן 35, אבל חי עדיין עם אחותי ואמי,

צור אנשינו. נוסח שילוק, מוצג בגלי בכבר הידר העתיקה בורשה

בווארשה החיים קלים יותר לעומת מקומות אחרים בהם יש דלות, לפעמים ממש עוני. מרובך במחסור ברברים אלמנטריים לאנשים שמתגוררים מחוץ לערים הגדולות. קרובת משפחה שגרה בלודז' מתחינה לקבל מזה חמש שנים מושב לאסלה בבית השימוש.

"מבחר המסורות בחנויות רי עלוב כשמגיעה מחורה אפשר לראות תורים ארוכים של אנשים שחיכו למצור מסויים תקופה ארוכה ולא יכלו להשיגו. מחכים שיגיעו מעילים בחורף ועד שהם מגיעים זה כבר קיץ. בעיני התייר - שמקבל עבור כל דולר שלו 1500-1300 ולר טים כשוק שחור - המחירים כאן ווליים מאוד. כשבילי נו, כל אלף ולוטים זה הרבה מאוד.

"הרבה הכי קשה בשבילנו זו ההרגשה שאי אפשר לצאת מכאן, שאי אפשר להחליט ללכת למקום אחר. אפשר לנסוע רק לארצות קומוניסטיות, ואני יודע ששם זה לא שונה בהרבה מאשר אצלנו. גם ההרגשה שאחיה לא יכול להחליט מה לעשות עם עצמי, איך תגדל את הילדים שיהיו לך, מוגעת בכל אחד מאיתנו קשה. בדרך כלל אתה לא מדבר על זה בקול רם, כי גם לכותל יש אוזניים, אבל בחברה סגורה, עם אנשים שמרגישים אותו דבר, יש הרבה דיוגו ולכעס".

החיים זה לא פיקניק

אפרוריות - זו המלה המבטאת את המצות התרשמו תי מפולין. ביקרתי שם באמצע האביב, והאפרוריות היתה בכל. בחנויות, בחובות, בדרכים הבינע"י רגיות, כאנשים. המלה השניה המתקשרת עם מולין היא נחשלות. לאחר נסיעה לאורך מאות קילומטרים, איבד חורש את שדרתו במחירה. פרט שגרמה בה שולי, מבליט את מצבה של המדינה, שאיכרית מוסעים את את, בעקבותיו של מוס, מעבירים את אירמם כאילו הם בתחילת המאה.

לצירי הדרכים - כפרים קטנים, סתם בתני בורדים, מוסקים ברונגים של כלום. פה ושם מולך איש בודד, הכל.

מסמאח רחוב בורשה. שימו לב למסמאח הדליל והנחשק משימוש כמה שזה אפיו...

אשה תולה שמיכות וסריגים על חבלי הכביסה. כמה ילדים משחקים סביב בית מונוט, בזהים במבוכה העובד רח. לא מרובך רק באזור מסויים שגורא כך. תמונת המצב חורה על עצמה לאורך מאות קילומטרים מחוץ שה קרקוק, מקרקוב ללובלין, ואף לגרנסק שבצפון המדינה. הנוף, אפילו באזור המיוער, הוא חרגוני, מי תיר רישום של שממון והונחה.

שתיית כוס קפה במנוון בצירי הורד - הפכת להי ות משימה כמעט בלתי אפשרית. בתמונת הרילק המעי סות - המשרתות את הנהגים לפי הקצבה תורשית קטנה - אין להשיג משק, וצריך להמתין שעה ארוכה עד שמגיעים למלון ודכים, שבו ניתן, לא תמיד, למצוא בית קפה או מסעדה. גם שם, אם איך נמצא קירוב למרכז עירוני, אין להצית שוקבל חלב לקפה, ועל מיץ תפוזים אפילו לא שמעו כאן.

גם הערים הגדולות, שאחיות מהן, כמו קרקוב, לא נהנו כלל במלחמה, ומפניגות חן מסויים, בעיקר ברובע העתיק שלהן, אינו יכולות להשתוות לעיר אי רופית מתשורה השניה והשלישית. בווארשה תוכל לטייל בגנים סביב מה שהיה פעם ארשן המלוכה ולש כת ליד הנהר ולהביט סביבך בתנא. אך יחד עם זאת לא יעלם מעיניך כי העם הזה שרוי במצוקה, אינו מתפנק בפיקניקים, בריג או בשים בסירות.

בכבר העיר מעיינים את החיים במספר כרכות עם מוסים, וגנן תיבת הגנינה אסוף את הלוטים הכודר רים שוורקים לו לקשה. מוכר בלונים מרחק גם כאן את חשומת ליבם של הילדים, שלמענם דוקקנו, באחד הפרוורים, לונה פארק דלימתקנים. והפתעה חבורת הישים, עם גיטות ומכשירים משונים, אשר נקרות ברי רכנו.

אכל טוב בירה בינלאומית, מוצאים בפולין רק בבי תי המלון הגדולים. ובאלה, כרמה של ארבעה חמשים כוכבים, אין רבים. לפני שתשיג חדר במלון כזה תלמד את השיטה הפולנית הטובה ביותר: להחליק לפסיד הקבלה חמשה דולרים ומדי משתנה התשובה "אין חדר". כך מתנהלים העניינים בפולין בכל תחום. כשי ים ולוטים נסכים עצום לגביה, התמקם עמי דקות מסי מתברר שהעצה שנתנו לי לפני נסיעתי, לקחת גרבי בילון, סיגריות, קפה ומשקאות - כדי להשיג כל מיני הקלות - היתה עצת פו.

לעומת זאת, את המוזהה שלקחנו עמי לא החזרתי יותר מדי עמוסה. מחשבי הקניות הכפיתיים ימצאו כאן מפות עם עבודת יד נאה, ומבוכות עץ או שר. זה הכל.

הזאת מה האוכל

דיפלומטיה שקטה

ב ווארשה, אין לישראל עגירות, רק משרד אינטרסים. אבל יש שם הרבה פעילות דיפלומטית. 21 שנים עמד בניין העגירות בשמימונו, היום - הוא שוקק חיים. בשקט.

העגירי מרדכי כצנזר במשרד האינטרסים של ישראל. העסקים כרגיל.

עם לא אחת מן היות, כשם שהופתעו המהירות בה החלה הנציגות הישראלית להתפרק, וזאת למרות שבתחילה נשמר "פרופיל נמוך". המאורעות הפוליטיים חששו כל כך שמה שובם של הישראלים לווארשה יעודר "כלבים ישנים", הן בארצות ערב. אבל הציבור הפולני הדיח שלבנו אין כל צורך בחיריות.

כחמישים איש פוקדים מיר יום את בניין הנציגות. חלקם באים ממחלקות אלה המבקשות אשרות בניסה לישראל, נדרשים לחזור פעם ופעמים, עד שהאשרה מוטבעת בדרכונם. ויש כאלה הבאים רק כדי לשתח עם אנשי הנציגות, כמו אותו כומר כפרי שרצה לקבל ספר תנ"ך עברי. כאשר ישב בלשכתו של השגריר מלצור, סיפר כי במשפחתו היו יתומים והוא רצה ללמוד עתה עברית, כדי שיוכל לקרוא בספר המספרים בשפת המקור. בצאתו, הוזקק בחירת קורס תנ"ך שקיבל.

מזיון בעליית הגג

בתחילה בעיר "הפרופיל הנמוך" והפנו כל המטות לנציגות למשרד שגרירות הולנד. תקופה זו נוצלה היטב כדי לשמור את הבניין, שנקר בשמטתו במשך 20 שנה. יתרה וכן מעבירי השגרירות הישנה השתדלו על הבית ובניצח תיקונים חיוניים. הוא גם היה זה שרכיבו את כל הריהוט שנשא, תיקים ואפילו עתים בעליית הגג, שהפכה למעין מוזיאון.

יום פתיחת הבניין וקביעת המזוה היה גם יום היציאה למרחב. כיוון שמדובר בטקס דתי, והפנו כל המבקר לוח והתחייבויות. אורחים רבים באו לציין את המאורע. ואחרים באו "הצרכנים". במספרים גרילים הולכים כיואר העסק 520 אשרות. בחודשים הראשונים

יפה כמו

בתמונות

את הפנים מכיר כמעט כל אחד, את השם אולי לא: שלי נפני, דוגמנית. בת שש עשרה וחצי. אותה אי אפשר לראות בדרך לימוסין, אלא אם כן מדובר בפוסטרים של תחנות אוטובוס. אנגליה וצרפתית היא מתרגלת על קו תיאפאריס ושאר ערים באירופה.

צילום: יק ורפין

צילום: יק ורפין

בעקבות הזכיה באו נסיעה לאיטליה וחזרה עם חברת "עלית". שלי הפכה מיידית מוכרת, המצלמה אחבה אותה. הילדה שאמא נהנה להראות תמונות שלה לחברות, התחילה לראות את עצמה מכל שלט מודפס. אבל, "היו רגעים קשים. ללכת ברחוב כשאנשים אומרים לך שאת מוכרת טוב, זה מביך. ללכת ברחוב שאנשים אומרים לך דברים פחות נעימים, בלי לחשוב

וגני נפני ועדה ושטוחה קריירה בינלאומית יחושבים שהפסדתי את העתים שרף אבי הרחוקי דברים אחרים

בבוקר, מקבלת רשימת בחורות, והולכת עם ספר הצילומים שלי. בחודשים האחרונים חיותי באיים הקנריים, בקריביים, באיטליה, באנגליה, בספרד, בגרמניה אני כמעט כל שבוע. זה עדיין מרגש. תמיד חלמתי לנסוע למקום כמו האיים הקנריים, והיום אני יכולה לקום ולשמוע על הבוקר: "שלי, את נוסעת לשם. כמה זה?"

המסקה בשיתה. טלפון מפאריס. קמה לענות, אבל הקו גרוע. השיחה ניתקת. בית נפני מורגל בשיתות כאלה. שלי מוקשרת כמעט כל יום. שומרת על קשר מכתבים הדוק עם חברות. החברים נוסעים למעמים לבקר אותה שם. "בסטינה הראשונה למאריס הבנתי טבלת יאוש וספרתי את הימים עד השיבה הביתה. היום אני מרגישה ביות גם מה וגם יש לי ירדנים בשני המקומות. אני עצמאית יותר, מסתדרת יותר, רוב העבודה היא עם דוברי אנגלית, וגם הצרפתית שלי השתפרה. אפשר לומר שמאריס היא בית לעבודה, ופה זה בית לבלות עם חברות, לנהל, לכיף."

רק בת שש עשרה וחצי, ועושה קריירה בינלאומית. לא מרגישה למעמים שרצה מהר מדי ורחוק מדי? "לא, באמת שלא. והיה לי הזמן לחשוב על זה. לא הפסדתי את העתים שלי כמו שכמה אנשים חושבים. אני מרווחת דברים שלא יכולתי להרוויח בדרך אחרת. יש לי עוד שנה וחצי עד הצבא. אני רוצה לנצל אותה. אחרי כן אשלים את הבערות, ואני עדיין רוצה לחזור ללימודי עיצוב אומנות. מה שאני עושה עכשיו זה נסיון אדרי. אני שומעת למעמים שאומרים על דוגמנות שזה לא מקצוע, אבל אני עובדת קשה. טוב, אז אולי זה לא מקצוע, אבל אם אפשר לעשות את זה בינתיים, אז למה לא?"

מגזין מלאי

שומר שנקש על דלת היורה בבתינה
נראה חוזר ונכבד משהו.
- זאת בברית היימון? שאלו.
וזה היימון חששה שמרוב בריחה תנועה.
מבחינה שניה, חלה לראובן למקו, הבן הצעיר
אמצעו.
יש לו בן בשם אלימלך היימון? המשיך
שומר בשלו.
עכשיו.
יורה נמצא בתימון?
עכשיו.
ישו דמא מתי?

אלי ורינה היום, אח ואחות. החודשים האחרונים ל שנת 1985 עברו עליהם בטויל משותף בסני. לא ידוע יעד שיגרתי. אבל אלי לא היה בדיוק מטייל יל ורינה, אחתו הצעירה, הלכה בצעדין, למדה ממ

באמצע הטויל התפצלו דרכיהם. אלי השתוקק להמך
 בן בנתי יוצא דופן ומסוכן. רינה העדיפה לחזור על
 ובנותיה. השניים קצרו להיפגש כעבור מספר שבוע
 ת. אבל אלי לא הגיע. מחלת הגברים והקור העו
 ידעיה אחת. ודריעה על כך הגיעה לרינה רק כעבור
 ש רבים.

העיתונים בארץ כאילו אהבו את הסיפור. בני חגי
התח נשאלו למיטתם שוב ושוב. כשרינה הניעה לאר
עטו גם עליה. אחר כך נשכחה הפרשה לטובת
היא אקסולאטיווית. ויהי בני משפחתם נותרו עם
בכרון והזכא. הדרך של רינה להתמודד עם זה הייתה
גורב על הכל. לספר בעט קולו על טיול נפלא, על
מות מסתוריים, על חברים בלב ובנפש. ועל סיום

[illegible]

הנה נפגשה עם אלי בהורג'קונג. הוא עזב את ישר
שלוש שנים לפני כן, ויצא לאוסטרליה. שם עבר,
כסף ותכנן טיולים. אחרי ששנים באוסטרליה,
התחלתי במסע הרחוק: הודו, נפאל, יפן, חילוני
התחלתי עם השנים שכנע את רינה לצאת לטיול
עם אבן טיול של מסע בחיים שאחרי חוריים,
יש עבודה, מתחילים, מגדלים ילדים

וזהו הדין השגוען של אלקי, אורי שכבר הספיק לר-
אאת כל השאר. רינה רוקא רצתה להיות כהדור,
תתפארת על סין. "ו לא היתה שאיפה מילדות, או
כוזה", היא אומרת, "זה לא בגלל שאני מתעייבת
למלא סניט או בתיאטרון סיני. ממש בזבזו לשלוח
לסין".

מותרות הכניסה לא היו בעיה. איבן, אביהם, נולד לילנה, ולשניים היו רכבותיו גיוזילוניים. הם יצאו לה לטוואי, ומשם הגליגו אל תוככי היבשת הענ"אקטור, פלינג, שיאן, ודזאנג, תרמים במחירות נוסים מאת מרתקים, מופלאים, כלחי מוכרים, אותם תו רינה בספרה.

34

עלמחה לפיו האבל, משמאל: האח אלי הייסן ז"ל, היהודי הסיני, ו'אן פינגו, האחיות דינה הייסן.

הוא רשמי. "אז הוא מח".

ד ר ר ה מ ע י ה כ א ב

דינה היימן יצאה בעקבות אחיה, אלי, לטיול קסום במורח הרחוק. הטיול נקטע באמצע, החוויה המסעירה הפכה לסיטום, כשאלי מת ממחלת גבהים בסין. ההתמודדות האמיתית של דינה התחילה הרבה אחרי שנתה שוב בארץ והסתיימה רק אחרי שנתנה מוצא ובטוי לרגשותיה בספר. עכשיו היא שוב מתכננת מסע לסין, טיול. לא הרפתקנות, היא אומרת.

לבסוף הגיעו לקאשנר, הרוחב מבשר סין, על גבול
הים האגטיני, רינה התאהבה בזה, שם שני
ידיהם של שני מהורים, זיהו המורה התיכון, ומנח
ממש עם ידיהם. אפילו לכושים מין כובע כמו
הבריטני. שם שני ענק של ראשון, מעטרה,
על הכל בחור, והיה גם מפגש עם הנהגים,
יגורו לסינים שנים אנשים מאי קרית.
קאשנר ויהודה המקים התחרו בו שיללו השנייה ביה.
אין שטעיהם התיים אליהם להשיג רומה לאורח
לע על הנהג, חלחלה את סיכס התיכון ללחם הבהיה.
אם חבר אומיני, הצחקו אליה. רינה אלהבה את
העין. חדרו עובדתה בריבה מהומה עוגרובה כעל
500 המהומה, כן שמונה. כתאניה כפלה
היה הטיכיים לקלות במחלה הגנהם. אבל אלי
קעס.

[illegible]

עצמור לחיות לילה מוקדשת היום. אולי את און
 קו עול. אבל אופן זה חיות את אורך מחר. שני
 מן שילוש את לאיש ויהא אדם המאריך את
 לא הצלחתי לישון כל הלילה החולותי לא לאדם
 במסעות, ביום שאני רובל מאבק בהגדה וקרא
 במו.

הנהגה ניסה לשכנע אותי לברוא, באומרו שמוכאן ימים, אבל בסוף הדידים לעלי. יש לי קצת מים בירי (הריגתי) עד לא חשבתי. אמרתי שלא ידעתי ולא את מוכרי בארץ ובאסכוליה שלום

חשבונו נפש, רינה עדיין צריכה להסביר את עצמה, את העצב שלה, את הדרך שלה להתגבר. "אנשים מסתכ" לים עלי בטלוויזיה ואומרים: את, לא עבר עליך כלום. הם לא יודעים מה המשפחה עברה ומה אני עברתי. גם מי שאומר: איזה יופי התגברת. אנשים פשוט לא מבין. נים, מצד אחד מצפים מאדם שיראה את הכאב שלו ומצד שני מצפים ממנו שיתגבר."

עקום מתחת להבטעה משום, מעבר לחיים המגנטיים במסלולם, רינה באבקעו ענין עקום הורכה יותר. ענין הרצון לומות. מורגה נהגו להיכנס ספר על מה שיהיה ידע כי מצאה מוצא. "הספר" נחקר קמח לכל הידוע שהחוקר אתי כתיים. הוא היה הרצון של האור שמפני אותו הלומה. נאליני נאליני לכל הדברים מהם ברחתי למקשה, נחקר כי תמרחדות ענין שיהיה. רינה עברה להורנים של יא. ושלשה. ענין שיש כלבנה את התמרחות. שיתורה את מהלך האירועים כולם. מין תרפיהו. נו. "עיון" מן מרגישה אתרול ולספר יש חלק גדול מה.

תוך כדי הכתיבה היא גם הכינה שהיא עושה משהו בשביל אלי, "זו עוד דרך להמשיך את דרכו. להעביר את המסר. אני לא בוראת ליה' 'להנצית' כי מבחינתי מי

שחזר אותו הכיר אותו ומי שלא הכיר או זה לא כלים משנה לי. מי מיישמו זה כן עושה נחת זה לחזקם שלי. זה אחיה אמות בשבילם. כל מה שנכתב בעיתונים היה כאילו להמשיך להתעסק בו כאילו הוא חי. להמשיך את החיים שלו.

"זה לא ספר הררכה למשפחות שכולות. זה סיפור והוא צריך להיות מעגלי", היא אומרת. בין הרפים היא

דיוה במרכז.
מחלימה מסחלה קשה.
בביתחולים סיני.

מנסה להעביר את הדברים שלמדה ממלי את הרצו לטייל את ההנאה ממסע ארוך ומשחרר. להמשיך או זה למי שעוד לא יגיע. כאן גם יש אכזבה: "מסתבר" כיצבט שזה לא עזר. מי שקרא את הספר ומדד שיהיה מלהבין האומרים איה וימי. אנשים מה שזה חיע אותם אומרים: מסכנים. מה עשתו למה המסכר? למה מכלל כל כך אנשים ממשיכים לראות דברים?

אחד הדברים שהרגיזו אותה כנישתם של הסובבני
היתה הנטיה לראות בכל הטיול הרפתקנות מיותרות
בכלל, ריבה לא אוהבת את המילה הרפתקנות. היא
משוט אינה רואה בטיול עניין הרפתקני. אפילו ההצל

"הספר היה הדבר היחיד

שהחזיק אותי בחיים...

זה לא ספר הדרכה למשפחות

שכולות. זה סיפור. והוא צריך

להיות מעניין."

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1001-1005.

מחברת הספר, ד"ה
(קרימה משמאל)
בבסיס ההר הצהוב
הנירשן, עם אחיה
(שלשי סמין).
עכשיו היא תחזור
למיל שום.

טה של אלי לצאת במסלול מסוכן לא היתה הרפתקנית בעיניה. "אלי לא היה בכלל הרפתקן, הוא אהב לעשות חברים, בריבים, הוא יוצא אחר לחדר לעשות. התחביר והיה זהו זה. לא צלילי. הוא יצא לטלויזן. עשה קורס ראייה. קורס בבדור פורח. יצא לטייל במערות. הוא עשה בריבים בגלל שהוא אהב לעשות. אבל הוא היה כל כך מחושב וכליכך פראגמט, שאי אפשר לקרוא לזה הרפתקנות".

ועכשיו היא מתכוונת לחזור ולטויל סבין. זה לא שהיא לא מפתירה, אבל היא מרגישה שהיא מסוגלת לבד. "יש הרבה סובות לחזור ולתחלוב, קודם כל, יצאתי לשנה וחצי ממשקל נקטע. לקח לי זמן רב להתחזר מהממים בארון, להשיג קצב של חורש ודורוק, לנהל מהממים, לנהל מהממים שנתנו לי. התחלתי משם ממש לנהל מהממים קצת וזמן אחרי שהיא תחיל, להאמץ הבין הכידי גרול של הטויל זה נקטע."

י"ש רצון להמשיך משהו שנקטע באמצע, להחזיר לעצמי משהו, שכאילו היה מגיע לי. חזן מות, אלי נורא אהב לטייל, ואחת המסורות שלו היתה להראות לי כמה כאילו זה כ"ח. זה באמת היה כ"ח. זה כאילו, שאם אני לא אשפיר אז הוא מתן לשרוא. אני ממש מרגישה דברים שמידע יודעת שהוא רצה לעשות."

כולם מתפללים על הסכנה שהיא מתרבת לחור
אליה. מסוכן זה תמוה, ומסוכן, אבל לא יתור
מזהב בריים אחרים. "לחור הרעיוני" כזה כהוא מה
שאני מרגישה והיום ליווה בארץ. ולירושלים המודרנית,
שהיא אחד המקומות היפים בארץ, לא נכנסתי כבר
שלוש שנים. בכלל, נראה מעדיף אותנו לצאת לטייל
במרכז יהודה וכל המקומות האלה, זה לא פחות מסוכן
מלצאת לסיף.

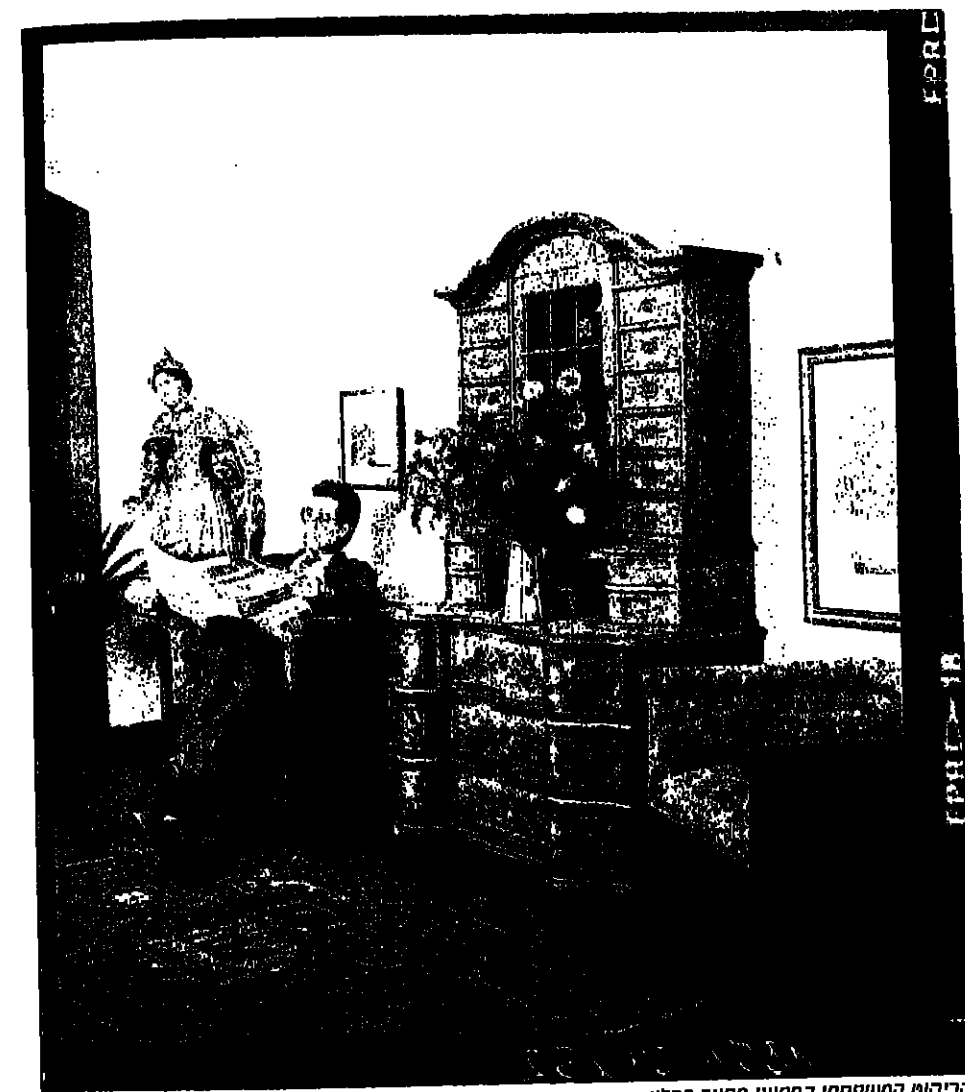
היא יודעת גם על ההשפעה שיש לטויל המתקרב על ההרים. על החשש שילוו אותם בכל יום שהיא תזריה רוחקם מהם. אבל שילוו שואלים אותם כיצד הם נותנים לבט שלהם לצאת שוב, היא מתרגלת: "מה הם יכולים להגידו אני כבר בת 26, הם לא יכולים להגיד לי למה לעשות. מבזה שהיו רוצים שאני לא אסע יותר כל יום מהבית. כמה מבינים אותי".

אחד מהם הוא מחלקת בין העבודה לבין הלימודים לתואר שני מצטיינות ואחרת רפואה. משום שיכול לרמוז על התוכניות. אחד כך היא תצא לעולם, הפעם עם חבר לחיים. בחור יהודי עליז הוא מספרת בטפורה. תוך כדי כתיבת הספר נוצר הקשר ביניהם, ועכשיו כבר יש תוכניות משותפות. "אם התוכניות יצאו לפרס, יהיו עוד הרבה ספרים" היא צוחקת. ■

35

35

هكذا في الأصل

היהודים המעפילי המסונן מפור במרון

להיזרק אצל ברברה

בלב עייירה, בעמק נידח באוסטרית, מנהלת ברברה קלאוס הצעירה את הפונדק שהכל בו מתוצרת עצמית, אפילו החשמל. באים לשם כדי לתפוש ראש בסגנון ארבעה כוכבים.

ש באלה שבאים לשם כדי לנקות את הקיבה, את המרה, את העיני, להיטבט מטרסו קילוני מים ולבטל את השומן מהדם. אחרים באים לשם כדי לבצות למעט ציור ביער, או לשבת על גדות הנחל ולרוב. ויש באלה הבאים לשם כדי להזדקק. להתנחל. לתפוש ראש עם מודיענות ולקחת ספקיון מסחריות החיים המטורפים. שמו של המקום קשה ליכירה ולהייה קטשומאטו. אבל המקום עצמו רך למראה, תמים וגאיוני כמו עטיה צוירה של בונבונירה, מנפיק תחושות מסטוריות. איך מגיעים לשם או קרם כל זה באוסטרית. ברכב, אתה יורד לשם מכיוון ולצבורג רדמה, ומשך ארבעות דרך הרים לעבר הגבול האיטלקי. תחילת נסיעה. אבל הנפישו ומעבריהם והמגדרות והעמ קים עם הנחלים ושונקיהם שבהם מנחיתים לשול"ן חן העין הכבד שליו אתה מסב צלחת "בארנשטאט" ותערבות של נקניקיות, קזלי חויר וכוחה ו"קדנלה" שהוא ספל הכירה הנדל.

אתה נוסע דרך הרים ויערות ועמקים משובטים נה" רוח ופלגים. בסופו של דבר, אתה נוטש את טיורל, נכנס לאזור קרנתיה ובמקום כלשהו, בכביש ליאנץ ווילאך, אתה פונה רדמה, מטפס בהרים, צונה לעמק חבוי הקרוי גאיל, ובמרחק של 15 קילומטרים מהגבול האיטלקי, אתה נכנס לתחומן של שתי עיירות קטנות שחיי לאחז, ונקראות היום קוטשומאטו. בקושי רב ועירות למי, כיאה למקום נידח שאין בו יותר משלוש אלפים נפשות ותשעה בחי"מלון וכמות כלתי מבוטלת של שקט ושלוה ותחושת ריחוק. כמובן, אפי" ש להגיע לשם מר יותר בדרך האוויר: לטוס מווינה לקלנגנפורט, אבל לטלפן לפני כן לברברה. אפשר לר" בר איתה גרמנית, צרפתית, אנגלית, אפילו פלמית. עברית עדיין לא, אף כי יש לה כמה וכמה מכרים בישראל. בקיצור, ברברה חרדא לרכב שאמון אתכם משרדותנופה של קלנגפורט ויביאכם אליה, למלון "דרישנר", שהוא שם ידבר בעמק הגאיל. ברברה קל" אוס והמלון שלה - זה הסיפור שלנו.

מלון וחנות בריאות

ברברה היא אוסטריה צעירה, צנומה, טיפוס אנרגטי. בעלת מלון, חנות חקלאית וחנות בריאות. בעלת יע" רוח, שותפה בחברת חשמל מקומית ומה לא. אחר מר"י ריה היה קנצלר אוסטריה לפני ברונו קרייסקי. בן משפחה אחר, מתקופה קדומה יותר, היה זה שאיחר את הכפרים קטשה ומאטון לעיירה אחת. ראשונה המשפחה הגיעו לאזור הזה עד במאה ה-17, עסקו בחקלאות והיו גובי מס מעטתי האדמה ב"דר"ימלח" הקרומה. תמורת החיזון לבנות מסמקעבר, הם היו אחראים על בטחונה ותקינותה של הדרך הבאה לכאן מאיטליה. אחד מבני המשפחה הקים את הבית הגדול בו שוכן היום המלון. במקור, שימש הבית למגורים ובכית"מלאכה לתעשיית פירות. מאוחר יותר, הוקמה בו מבשלת"שכר לתעשיית בו ההגות הראשונה בישוב הקטן, שהפכה במרוצת הזמן גם לפונדקירדכים. המורג, שהחל פרעל מתחילת המ" לא הודומת, שופר ושופץ במרוצת הזמן, עד שהפך למלך שהוא כיום: בית מלון של ארבעה כוכבים, השומר על אפיו העתיק.

באנפיו השונים אתה מוצא, כקישושים, אורוות יש" נים ומגולפים, ששימשו בזמנו כנרניה לכלות שהתי וחנה במשפחה החוות, כישריטווייה, כלי רחצה ועברי דה ומה לא. הכל משומר היטב, מסודר בטוביטעם, מעניק למקום את אוירתו המיוחדת, שיש בו הדר פוני סצינאלי וגם משהו מהור הימים הרחוקים. יש בקירושנר" גם מסעיה לגמרי לא רעה, שבה אתה יכול לזלזל ולסבא, או לחילופין לאכול ארוחת ריאטטית

ברברה קלאוס, לא רק פונדקאית.

קוטשומאטו, אחוזה בתוך עיירה אוסטרית.

קזלי אופיים לנעופשים הבאים לתפוש שניוה.

שולחן על הבוקר. אפשר גם דיאמה.

מבוקרת (ממוצרים של חקלאות אורגנית) - אם אתה מתארת שם במסגרת חנות הבריאות. מלון "קרישנר" זה, שהתחיל כפונדק על אם הדרך מאיטליה, מצוי כיום בלב העיירה. צמודות אליו חלקות חקלאיות, שאינן יודעות ריסוסים ודשנים כימיים. פרי החלקות הללו הולך למטבח המלון. לבד מירקות ופרי רות "נקיים", מספק המטבח הזה לסוערים הרוצים בכך לחם ולמגניות מחיטה מלאה, תבשילי אורז על קליפתו וכיוצא באלה. אבל באותו שולחן עצמו אתה יכול לק כל לחמניות מקמה לבן, או עוגות עשירות המתפרצות" משמנת, שוקולד וקצפת. באנף מיוחד בקומת"הקרקע, מצויים מיתקניבריי" אותו אמבטיות למיניהן, מכשיריכושר, חרירייטיו

ן הדיק המספק ירקוח אורניים למטבח של ברברה.

נוכח השתללותם והתנגדותם הנמרצת של תושבי הא" וור, שסענו כי אף טף ציבורי או ממשלתי לא יגיש להם שרות כל כך טוב, אירב ויעיל כמו שמנישות התנועות הפרטיות. וכך, הארמות שבמרכז העיירה וכמה מן המינים שם הם שלהם. הירקות, בין השאר, הבשרים והגנים המעוש" נים - מתוצרתם. החשמל שלהם. אפילו היער הגדול, המשתרע ממיתחם המלון ורחק אל תוך ההרים - גם הוא שלהם. יספרו לך כאן כי הקיסר פראנץ-יוזף נהג לבוא לתפשות צייד ביערות של משפחת קלאוס.

מי לצייד ומי לדיאמה

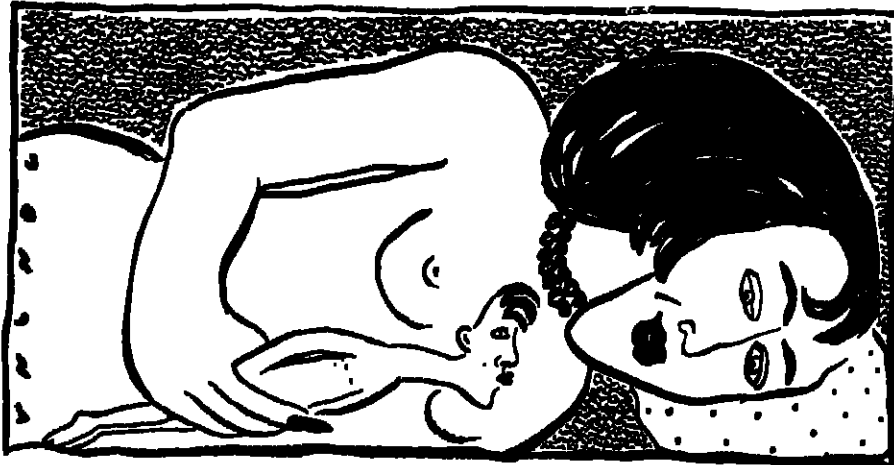
היום איך חייב להיות קיסר כדי לזכות בחוויה הזו. אם אתה נימנה על אורחי המלון, תוכל לחבור לחבורת ציידים היוצאים עם מרדך מסעק המלון ועם רשיון צייד כחוק למסעות צייד, הכוללים ארוחות פיקניק רשנות ומגוונות ולינה בחיק היערות. מתלבשים בח"י אמ, מבחשים את הרובה ואת אשפת הכדורים, לוגמים לגימה גדולה של "שנאפס" - ולדרך, למעמקי היע" רות. לחילופין, אם אתה נימנה עם אלה שהגיעו לכאן לעשות לשיפור בריאותם, תהרד משקלם ונקיון גופם פנימה, אתה לוגם לגימה גדולה של חרצמחים ופונה אל אנף הבריאות של המלון, לאמבטיות, התעמליות, טיפולים ופיקניק גוף למיניהם. לא שיש לי משהו נגד חרצמחים. אבל אישית, גרמה לי, הייתי מעדיף להצט" רך לחבורת הציידים, המטלטלים עצמם, נוסף לרובים ולכדורים, כשרים והגים מעששים, ככרות להם שחור, גושי שומן ובצל למריחה ובקבוקי קלבורס ושנאפס מתוצרת החוות.

את כל העסק המגוון הזה מנהלת, כאמור, אותה ברברה קלאוס, אשה צעירה חריגנית, אם לילדה קט" נה, שירשה את כל הקומפלקס הזה מהוריה, שעדיין מעילים במקום. האב מתמסר בעיקר לחווה ובשעות הערב סובב מחד האוכל בין האורחים, מעשה פטרון. האם - אשה במיטב שנותיה שוחתם יופייה עדיין ניכר היא החולשת על המטבח הגדול, המנפיק ארוחות ליחירי המלון, וללגים ושומרי ראותה כאחד, וכן לעובי" י אורח המטיילים בעמק חפה והנחת הזה, מסך לגי בול האיטלקי. נידח בכל שיהיה, ישראלים מגיעים גם לכאן: סטיליים - נוסשים, כלקחות של חות"יחבריי" אות, או כמי שמצאו את ציירי ומבודד בין הרים גור" לים, בו אפשר להסתלבט ולנקות את הראש בכיף.

רפי יעקובי
פסיכולוג

ל"ס צ'צ'צ'ול

"האיש של הנשים"

כזו שלא מקבלת אותו, הוא מתנהג כאילו מישור כיבה בנשמתו את מערכת ההשמל. אין לו יכולת אנרגטית משלו להזין את מערך החיים ביניהם, מבלי שהיא תלבה כל הזמן את האש באהבה. עם כזו, הוא נובל, המסכן, ומילא אם היא לא ממש משתגעת עליו, אך אם היא כנוסה לכך טענות או ביישנות כלפיו, ומגנה אותו, הוא מגיב במידה כזו של שרירות על המהפכה שלו. מנתר ממקומו, מודע, מוציא קולות לא ברורים, מנפנף בדרענותיו. הוא מופעל כמו מרינזנה בפעם המרידורית, כאותו האופק, והנגיעה על אותו כפתור מי יכול לספור כמה פעמים לחיצה על אותו כפתור מניבה אותה תוצאה. ופה אנו מרכיבים על איש, איש שעדיין לא יודע, שהוא איננו מחובר בשום מבוך שלום אם יותר, חומר האנשים שלו נובע מאותו חלק במוח שלא נבר לכלל זהות מצוקה ומגושמת, מבלי שתהיה מוחלטת במצבי הדעות של אחרים, או במגוון האוויר.

לעיתים סוב לו עם אשתו, במבוכ של משהו מה מרחיב ידיו, הוא יכול להבטיח על קודקודו בנגלי הבית, יום יום, והוא יראה אותה ויפוק ויטובת ואת עצמו כלאיסור. מוחו נאטם ואין לו יכולת אפילו ברמיזה לרעיה טעמה של ידירות מפותחת יותר וטעמה של אהבה. עובר זה העולם ואין לשנותו.

גם בגיל מתקדם יש אפשרות להוסיף להיות החסירה מעט את מוצקות הגבר, בעמוד השדרה שלה, נסיון מרפא. ומאחר ואת ידירות הגבר הוא הורף מתוך חוש וחוש, אז שישקיע בילד. אם הוא מסכים להיות כחוצה לבנו, יקל עליו להבחין בוקפית הקומה של ילד שאביו משקיע בו. יש סיכוי שיתנה מן המעט של יכולת כאב, ויהפוך לבעל זהות אוטונומית יותר.

בדומה לכך, מתן שירות בעבורו, יכול לחזק את זהותו הבערית. שרות אמין, יציב ונכסות לא מעורפל ולא מידלדל עם כל משב וחרשורצים. אם יוכל לתת שירות לאחר ליל שימורים דווי מריצות ומתח, מתפקד במיטתו גם אם לא יסן בחלכה, יצליח בסופו של דבר לגבש ולאחר את סינת הזהות שאינה מתערערת בק לות. ימקד את כל יכולת הדיכוי שלו לא לשכוח ולא להרחיק בערוץ צר או אחר בעבורו. ירחיק ויתרשל בכל תחום אחר, בכימים יממה, אך לא בגידה מסוימת זו. ובכך הוא מקים עוד אי של כוח בחותמו.

מיותר לומר שכל זאת מתאים גם לילדות של אבא, עם תוספות דומות ומקבילות. אם משהו מה ותמיצה את אמה, חקר באישיותה משהו כאשה בוגרת או כאם, אם היא יכולה להיערד להשקיע בילדה, אם היא, אם תוסיף על כך מרכיבי מתן שירות ואין ועקבי כלשהו, בתנאים כלשהו, זה יעבש ויחזק את כוח עמידתה. כי

אני נורא רוצה להתחמק מתאור איפיוני. שלא תרבישו תוויות דיאגנוסטיות על כל מה שזו בש. מה אני יודע שאם רק אתחיל לתאר, כל אחד ימצא אותו בקרב מכירי. "בעלי הוא בדיוק כזה", וכמו תמיד, כל אחד יזהה אותו בזולת ולא בעצמו.

אולי נציץ תחילה לבית הספר בו למד את שפת הדיבור הראשונה שלו. נמצא כי בדרך כלל עברה עליו ילדות והתבגרות נטולת גברים. אם משהו שהי יתום, ואם משהו שהאב לא היה מורגש בעולמו, כך שלמד לאבחן את האב מבדע העיניים המבטלות והול' ולניתן של האם. הוא בדרך כלל בייחודי, כלומר חשוף לשוב או לרע לנכחתה של אמו, ההפכת למתוחכת העיקרית והבלעדיית בינו לבין עולמו.

אם הוא נשאר עם תשנית זו בלבד ולא הוסיף עליה רבים של שפות הדיבור, אופני חשיפה למידע, ויכיר לות חשיבה, נמצא בו עיוות מגושם למדי של תפיסת המציאות. מעין נקע מחשבות, מהסוג המצוי אצל הקי דואים "פמיניסטיות" או "שוביניסטים", או של מי שרר את אפליה ערית מתחת לכל אבן, ולא רואה שום דבר אחר. נמצא יכולת צרה של פיענוח וכלי אבחנה דל בלבד. סוג זה של הדחקה מוליך שרשרת סימפטומים אופייניים. למשל, הוא עלול להתקל ולהסתבך ולהיט תנסך עם יצורים ממין זכר שנמצאים בעמדות נפתח בעולמו, בעלי סמכות ובעלי יכולת. מפקדים, מורים, כושים, שותפים לעבודה וכד'. מאחר ולא הודגמן לו ליצור ידירות עם אביו, ואם לא תיקן זאת מאוחר יותר בחייו, הוא נשאר עם גיבוי מאמו המתיר לו לבטל את אביו ולהתעלם ממנו.

יש בו עיוות של שיטת בשני הכוחות. בצד אחד, הוא עלול להתרשם לטובה מאשה, לא בגלל ממחירי תה, אלא מעצם היותה אשה, ועלול לא להבחין בכישרו ריו של גבר, רק מריתתו גבר. אם הוא מעביר שמופסס עובדים, הוא נוטה להקיק את עצמו בנשים, ולהחמיץ את בעלי היכולת ונותני השירות ממין זכר. קשה לו מאד להצליח ולהפיק את מיטבו. המציאות התבררית

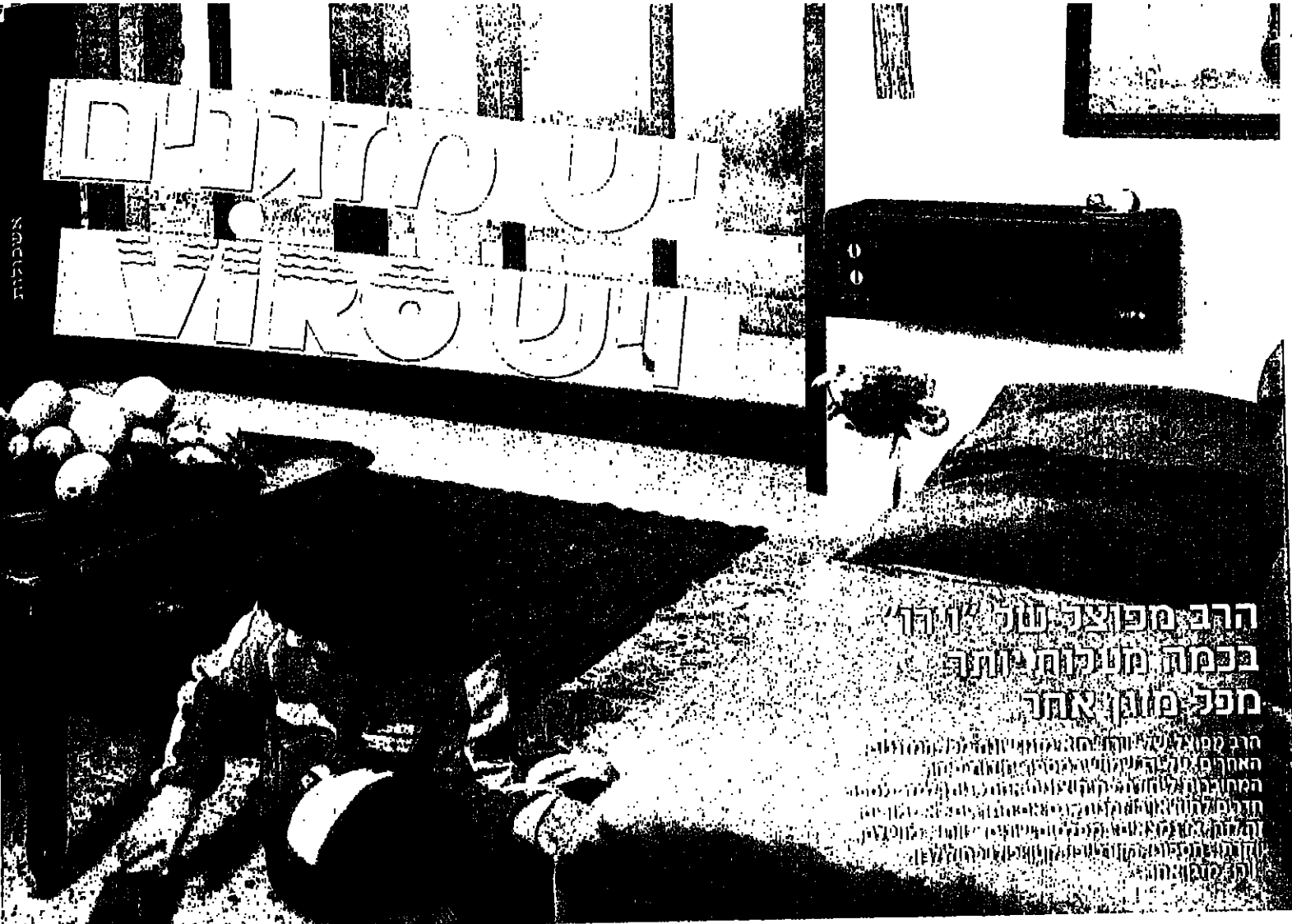
העיסוקית הינה מעורבת, ואילו הוא מייצר טעויות טאקטיות לרוב, וליקויי שיפוט, כי הוא לא כל כך יודע להתייחד ולהתחשב בגברים אחרים.

מאחר ונתקע, נשאר במידה רבה ילד של אמן, הוא תלוי בחסירה של אשה. כלומר, אם נחמול מולו והוא שוגש מישור שאוהבת אותו ומסוגלת להבחין גם באיב טרסים שלו, היא תפיק ממנו את מיטבו. הוא יפרת לידה. היא גם תתוודע בינו לבין הגברים, תשלים אותו. וכמו מזכירה טובה, תורא שלא ינוק בתחומים שהוא חלש בהם, שהוא נכון בהם, ורשלו, שכתן, ומוניחו. היא חלש מקור הבוח שלו. הוא מגורה על ידה נהגים לכך כאלו ולהתעלם ממנו. אך אם לא תרע לך במלוא הדיענות, כלומר במיטבו. יאן אם לא תרע לך אג גם לו, ותסתפק בכך שהוא שלה, הוא עלול להיות מסור באופן הנוגע לכל. ירוץ מתוך מחווה רומנטית עד מעבר לרף החושך כדי להביא לה שרת וינכשו בו כמון את משמרתו. יחולל מרענות שתפגע בסופו של דבר בו.

אך אם הוא נתקל במישור שלא יודעת לאהוב אותו,

פנינה לבית נערכה בביתו של שגיר אופסיה בישראל, דיר פנינה, בין האדריכל האוסטרי הנודע הגם הוויני לבין השחקן יוסי דין ורעייתו האוסטרית היד. בפנינה ובנו גם בבית האדריכלים בישראל. הוויני הינו לישראל עם אשתו לבקור בזמן של חגיגות יום, כדי לבקר את הוויני "עמית בלגיא" אותו מטיבה האקדמית "בגללי" לאשים בלמים בתחומי האמנות והעיצוב בעולם. מימין: חתן הוויני, וב מימין: יוסי דין ורעייתו יוסי.

"יורד" החדש ממוצ'ל, קטן, חכם וכחול לבן

על המדען הרבה חידושים. אחד מהחידושים, מוכן ביה, רביסטול של יורד, שרשם כספוט. מעליו המיקרו-הוא יכול למנן (היסטוריה), בינפית כמת חידים, גם אם אינם מפורסם, או במימליים שות. מיסטר יורדית-הכוח יכולת להגיע עד 3, מה שנתן חיקוי מיוז של כמות מגוים. יורדית הופיור מתאמת לנדל תחד. כך שניתן לעלוב כל פיה בתור גם אם הוא קטן ומימית בפסימות. ון דקוטיביית, היסודית של, שבה בסיכוח צבחים, מתאם לריתות תחד. 30.3.1986

היכרת "יורד" הישראלית בפניה התקנה מיוז אויר מרכז, כאשר יורדית המטע מוחזקת מתוך לבית. מסרי קוד והום נמצאים בכל חדר למדי ויתנים להפעלה ויחיות כל אחד לחד, שיטה זו איראלית מבחינת נוחות וחכמה כאחד. 28.11.86

אנליטי ללקוחות מורצינים. עד היום מכרה "יורד" אלפי מערכות מסקרות ומחממות. עונה אחר עונה, קוץ חורף, קוץ קיץ. על לקוחותינו ממים בתי מלון, קיבוצים מושבים ותחנות בינה - "דקנר" לחגוא, שגריחיות אחר"ב ופנלנד, מפעלים ומשרדים רבים, וילות וקוטג'ים וגם הרבה בתים קטנים. כשמדברים על בלא, שרות ואמינות, יש ליורד יותר "קבלות" מכל מוזן אחר החגוא לו - רק 8% קריאות לשרות ובענף כשלונית ניתן להגדיר תופעה שכן - במעט אפס חקלות. חום ב"יורד" קוספים את הפירות, לאחר 10 עונות שחיו מאוד חמות וקרות.

לפני 5 שנים היתה "יורד" חברה קטנה, שדלח וגדלה וכאן מתחילה חגאווה.

חכפול של "יורד" - לחדר הגדול. חכפול של "יורד" - לחדר הגדול.

מזגן רב ממוצ'ל, קטן, חכם וכחול לבן. מפעל ומחלקת שיווק: אור תעשיית רעננה, בני סולל בונה 30 מיקוד 43860 052-451074, 052-452124, 052-287882, 03-204678, 03-287882. "הנדסת מערכות ב"מ" רח' יבנה 1 חילם אולם תצוגה: תל אביב דינמיק סנטר קומה ב' "בגשר" טל: 04-680633, 04-682231, 04-680633, 04-680633. באר שבע וחדרם - "תמפון" רח' רמת 29 087-77032, 087-77032, 087-77032. "הרמון מוגנים" אחד חום 9 053-349483, 053-349483, 053-349483. "מרכז המגנים" כעלולין 122 03-316036, 03-316036.

סדנא מ'אלמס

צער ג'צו

זמנים מודרניים

אנשי מקצוע ומיכשור מתחכמים
אינם יכולים למלא את מקומם
של הורים ואינם חורמים
להתפתחות הריגשית
והחברתית של ילדיהם.

אחד המאפיינים הבולטים של החברה המודרנית,
הוא שעות עבודה ארוכות של שני הורים ושפע
כלכלי שאמור, בכיכול, לפצות את המשפחה על העי-

רם. פסיכולוגים שומעים לעיתים קרובות מפי הורים על
ספרים, צעצועים ומתנות שהם מרעיפים על ילדיהם.
מפליגים בחיאי הקירנה וההשקעה הבאים לידי ברי
טוי במחשב, וידאו, צעצועים ממוכנים ומתחכמים,
חוכנות משוכללות ומה לא. על השאלה מתי שחק
לאחרונה הורה עם הילד מתקשים לענות, אבל מתוך
השפע האירי, מדוע זקוק הילד גם להורה אפשר לשי
חק עם המחשב, עם מסך הפלזמית, עם הצעצוע האלי-
קטרוני. הילדים צריכים "להיבך" שהורים עסוקים,
כדי שיוכלו לקנות למען ילדיהם עוד ועוד פריטים
ואמצעים.

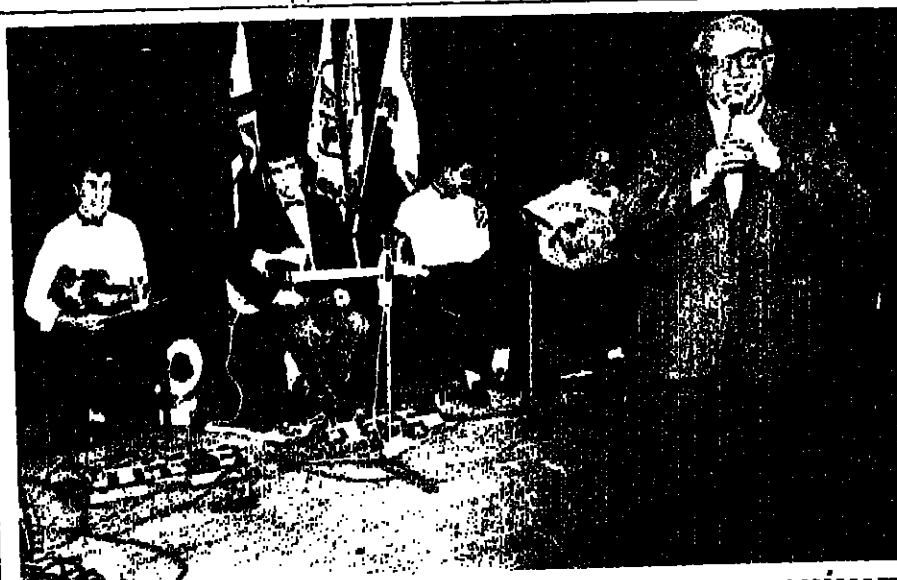
מלון במקום בית

במשפחות רבות נסלה גם אדוות הטיב המשפחתית
קרוב לחיזוי הטכנולוגיה וגפלאותיה. בני המשפחה
נפגשים זה עם זה כשהם נפגשים במרפול זה לזה, ישובים
אל מיל המסך הקטן וצריכים נסועות במרסק. מה ושם

בשמועות הערות קטנות שאינן מגיעות לכדי שיחה
של ממש.

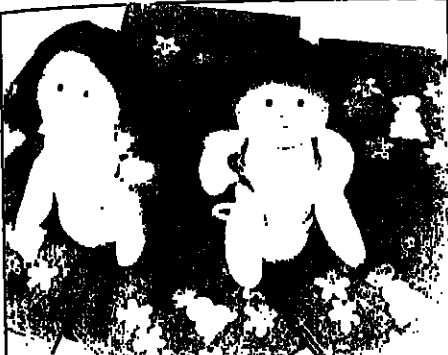
המפגש העיני של שני שבת פניה את מקומו למסר
בוח, אספות כיתה או ימי חולות, ויותר ויותר בתים
רדמים למלונות בהם באים בשעות שונות, אוכלים בדי
טן, לבו, ומיר מזנקים לשאוף את מנת המרפדים הכי
חלול המריע שמספק המסך הקטן. בעיות משפחתי-
ות/חברתיות רבות, שבעבר נפתרו בשיחה משפחתית
מגיעות לקליניקות יועצים, הנאלצים לעתים לשמש
אמרגנים לשעה, המפגישים את בני המשפחה הממדר
רים והמסוקים לשעת שיחה.

יותר ויותר ילדים מבנים בחברות אינדיבידואליזם
שיימי - בעיקר טלוויזיה על כל עוצמה, וידאו על
שפע קלטותיו, מחשבים עתירי תוכנות, וממסעים לט
גורם ילדים אחרים או להיות בקשר משפחתי עם מבוגר
רים. אמצעים אלו יכולים לתרום לטיפוח אינטלקטואלי
לי, אך תרומתם להתפתחות הרגשית והחברתית -
אפסית, אם לא למטה מה. אין תחליף לתיווך האנושי
גם בעידן השכלול הטכנולוגי. הורה הצעיר מן הית
רק כדי להעניק לילדיו עוד ועוד מכשירים מופלאים,
גורם להם יותר המסך מאשר תועלת. מרבית הילדים
העובדים/התפתחות של ילדים ניתנת למען על
ידי ההורים, תוך כדי שיחות משפחתיות והתלבטויות
בינם לבין עצמם ובינם לבין ילדיהם. לרשות ההורים
עומדים אנשי מקצוע כדי לכוון אותם, וכן ספרות הורי-
כה במסע, במעט בכל תחום של חינוך ופסיכולוגיה,
אולם בעידן שבו כל תחום חיוני נשלט על ידי אנשי
מקצוע, ההורים הם אנשי המקצוע המומחים ביותר
לילדיהם. אין ספק שמקצוע ההורות הוא הקשה והמור
כב במקצועות, והורים צריכים להשקיע אנרגיה, זמן
ומשאבים כדי להתפתח כהורים - לקראת, ללמוד, לשיר
ות, להזלזל. אך לא אנשי מקצוע ולא מיכשור מתוח
כס, יכולים למלא את מקום ההורים ואת "הביתור"
המשפחתי כגורם ראשון, במעלה המכנית התפתחות
הקטנה ובריאות נפשית של הילדים. ■

הנשיא החמישי מזמר

הפתעה נשלה ליוצאי צפון אפריקה שהתכנסו במסגרת, להפגנת להקת 'רוסוס' המרוקנית, העור יצחק נבון,
הוא פצח בשיר, כנרית מרוקנית, בליווי החזמרת האורחת, צילום: אינן אסטרייבר.

בובות הסירים

הבובות נחשבו והוכחו פרוצדורם יצבור יסיר
הסירים באמריקה, ספרה של אלוה פרנקל
והנאס 'ססרה' אשר חורג לחשוש שפחת וסרין
אח לדי העולם אך לצאת מתוך החיזורים. רובסוח
משוכות גם כלאר יחד עם הספר בורסתו
האמריקאית.

בריא

זהירות, כולסטרול!

הממצאים האחרונים בדור' ממסלת ארה"ב בנושא
רמת כולסטרול אצל מבוגרים בהריון מעט סימני
השאלה סביב הקשר בין כולסטרול ומחלות לב אך
החידור בכל זאת רבים מאיתנו עם תחושת מה עלינו
לעשות למען עצמנו. ירי ריצ'ארד האול, מנהל המר
סר למחקר הלב וכלי הדם באוניברסיטת קליפורניה
בסן פרנסיסקו, מציע הדרכה כללית בנושא.

אם אתה מעל גיל 20 ולא עברת באחרונה בדיקה
לרמת כולסטרול בדם, בקש מן הרופא שלך להפנות
אותך לבדיקה כזו, ולבדיקה נוספת כעבור חודשיים,
כדי שאפשר יהיה לערוך ממוצע של ממצאי שני הב
דיקות, ואת משום שרמת הכולסטרול משתנה מעט
מיום ליום. ואלה ההמלצות לגבי כל רמת:

- כדי לשמור על רמה רצויה זו ולהימנע מבעיות בריאות אחרות, שמור על ריאה מתונה.
- בדוק שוב את רמת הכולסטרול מדי חמש שנים.
- 200 עד 239
- היועץ ברופאך כיצד להקטין את כמות השומנים והכולסטרול במזון שאנך אוכל.
- היבדק מדי שנה.
- 240 או יותר
- היבדק שוב לאחר שלושה או ארבעה שבועות, כדי לוודא שהתוצאה אכן מרוקית.
- עליך לעבור בדיקת ליפופרוטאינים כדי להגדיר את רמת הליפופרוטאינים בעלי הריסות הגבוהה בדמך. ליפופרוטאין בעל הריסות גבוהה הוא הסוג הרע של כולסטרול, וגורם לשומנים להיצמד לדפנות העורקים.
- פחת בריאה בסיוע רופא על מנת להקטין את צריכת השומנים והחומרים והכולסטרול.
- אם הריאה אינה עוזרת, יתכן והרופא ימליץ בפניך על טפול תרופתי.
- זכור - רמות הכולסטרול המסוכנות תלויות במצב הכ ריאות הכללית, הגיל והמין. היועץ ברופא בדבר מצבך האיש.

המסר של שלגיה

זמן האחרון חשבתי הרבה על שלגיה. יש
לי בת שלוש ואני רותח מזעם על מה
שגורמים לה הקישוקשים של וולט דיסני.
הסרטים המצויינים הקלאסיים חוזרים גם
השנה, בצפוי. בתור הורים אחראים, לקחנו מיד את
אוריפלה הקטנה, לראות את מה שנתר שמור בוכרני
גו המעות, כאגדה מתוקה על גמרים ואהבה ודברים
כלה.

לא שהסרם לא מצא חן בעיני. להיפך, וולט דיסני
חזרונה ריתקו אותה כבעבותות קסם. היא הפגינה ריי
כזו מרהים, ושאלה שאלות ממש לענין, בלי "למה
סוכריות נעשות רביקות, ולמה לא אוכלים פופקורן
מהרצפה" - סוג שאלות שצוות אצלה בדרך כלל
כשדא צופה במרט.

היא היתה מרוצה מאד מהסרם - ומאז יש לה חלר
מות ביעותיה. ומה שגורו יותר, היא פיתחה לה תפיסת
עולם שלמה אודות הבנות, שכן תמיד הקורבנות, והבי
גם שהם תמיד חזקים עד כדי כך שהם מסוגלים לה
קם את המחם לתחיה - אם הגופה מספיק יפה. והאם
היה מישור מציל את שלגיה אילו היתה מוכרת האמבר
רגים מחוסטת פנים ממקורנאלד?

אין כבונותי לערוך מסע פמיניסטי, אך האמת היא
שהסר של שלגיה משוט מלא מסרים מודקים ליל
רות קטנות ופגיעות. אם זה ככזו, כפי שאומרים לנו
הפסיכולוגים, שאנחנו הן מעין חורה כללית לקראת
החיים האמיתיים, אז שלגיה זה מסע הבנה למען לבי
שם מוכת.

חכמה? אז מרשעת!

סיפור שלגיה טומן בחובו עובד ילדות קטנות את
מה שעשוי להיות המפגש הקרוב הראשון מקרוב עם
המות, אך זה מות מסוג מיוחד, הוא בא מידה של
מלכה קנאית שרצנה להיות הגברת הכי מגונדרת בעי
לם, ואינה בוחלת גם בהריגת אנשים כאמצעי לנצח
בתורת מלכת היופי.

אחד כך ישנו המסר על טיפשותה של האשה. המלי-

כה המרשעת היא האשה החכמה היחידה בסיפור, אך
האינטליגנציה שלה היא מרשעת. זה מתאים לסברה
הרווחת בחברה בכלל, שאשה חכמה היא בהכרח או
מנוולת או עבריינית, ולא מישור איתה היית רוצה
ללכת לצפות בשקיעה.

שלגיה, לעומת זאת, כדומת מייצגת, מפגינה ברות
הממשות מסופשת. היא נכנסת לבית שאינו מוכר לה
ונרמדת על שורת מיטות קטנות, בדירה כי מי שגר
בבית כזה לא יכול היה אדם רע. היא גם מסכימה
בחמישות לקבל תפוח מוקנה הנראית כמכשפה.

הגמרים, כמובן, אינם יכולים לשאת את הרעיון
שלגיה תמות. הם לפחות, אוהבים אותה לא רק משום
שהיא יפה. אהבתם מבוססת על משהו מהותי יותר,
רהיינו - על כך שהיא אימית ומלאת מרץ, בתור
עוזרת בית היא וולח למיר. בפעם הראשונה אחי שנים
רבות הם אוכלים כמו שצריך.

התפקידים המסורתיים של המינים משודרטים כאן
להפליא. בשם הן מסומסמות, אבל שות הצלה אם הן
יפות וטיפשות, הגברים לעומת זה הם חזקים, מסוגלים
לגבור אפילו על המוות. נשים נולדו להיות קורבנות,
אך פגיעותן היא עושה אותן מושכות. הדרך היחידה
לצאת ממצבן העגום היא למצוא איזה גבר על סוס
לכן, שציל אותן ויגן עליהן. ואם את בעלת מראה
התפקידים המסורתיים של המינים משודרטים כאן

אנחנו חיים בשנות ה-80 לא בשנות ה-30, וילדתי
תוסרן לעמוד בפני וי בעיות בחיים גם בלי איירא
לוגיית הקרבן אותה לימדה אותה טיפשה אחת בשם
שלגיה. ■

קורס "מטמורפוז"

**ראית בטלויזיה
ב"בין הכיסאות"?
"מטמורפוז" לדיטה (בתמונת) - בשידור ישיר
מולה סנטר**

חל'אמיב: 2384653, 03-231013
חל'אמיב: 2384653, 04-665462
מנת תורל: 50 של.

אל תחמיצו
עמוד 122

